

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Địa chỉ : **1 Tôn Thất Tùng, P. Phạm Ngũ Lão,
Q. 1; TPHCM**

Email : **longthuongxotgp@yahoo.com**

Website : **longchuathuongxot.vn**

Facebook : **facebook.com/thuongxotGP2008**

ĐT: **(028) 38.330.820**

06/2020

**Đừng sợ, chính Ta sẽ bù đắp tất cả những gì khiêm
khuyết nơi con (NK 435).**

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯỚNG

LÁ THƯ LINH HƯỚNG THÁNG 6/2020

LM Ernest Nguyễn Văn Hưởng

Đài radio Vatican Tiếng Việt ngày 15/5/2020 đưa tin về sáng kiến của Hội đồng Kitô giáo châu Á (không chỉ những người Công giáo) trong đại dịch virus covid-19 cơn dịch để làm chứng về lòng thương xót. Hội đồng Kitô giáo châu Á đưa khẩu hiệu: “Lạy Chúa, xin chữa lành chúng con, vì chúng con yếu đuối”. “Hội đồng Kitô giáo châu Á đã gửi thư mời gọi cầu nguyện đến tất cả các cộng đoàn địa phương. Cầu xin ơn chữa lành cho tất cả những ai bị ảnh hưởng bởi virus corona. Đồng thời, mời gọi **mọi người hành động để nâng đỡ người nghèo và người cô đơn**”.

“Hội đồng Kitô giáo châu Á còn mời mọi người suy tư về đại dịch, nhằm nhận ra tính dễ bị tổn thương của con người trong một thời điểm mà người ta nghĩ rằng khoa học có thể giải quyết được mọi vấn đề. Và còn phải nghĩ đến số đông những người không thể tiếp cận với khoa học kỹ thuật và mặt trái của khoa học gây tổn hại đến công trình sáng tạo”.

“Từ những tuần đầu tiên của đại dịch, Hội đồng Kitô giáo châu Á đã thu thập những kinh nghiệm của nhiều cộng đoàn tham gia vào việc mua thiết bị y tế, trong việc chuẩn bị các cơ sở tiếp nhận cho việc cách ly và trong việc thu thập thực phẩm. Bên cạnh đó, Hội đồng còn yêu cầu mọi người suy nghĩ lại về vấn đề chăm sóc sức khỏe, mà trong nhiều trường hợp, đã cho thấy sự yếu kém của nó, đặc biệt đối với những người nghèo trong xã hội”.

Những ý kiến của Hội đồng cho thấy nhiều khi con người bó tay trước vấn nạn, trước khó khăn của chính con người. Những người giàu, những nước giàu, những nước có nền y tế tiên tiến... chưa chắc là những nước ít bị thiệt hại, Có khi còn trái lại. Vấn đề của chúng ta không phải chế nhạo người khác, chế nhạo thiệt hại nghiêm trọng của người khác nhưng còn nhìn ra đâu là sự thật, đâu là cách ứng xử đúng đắn nhất của các kitô hữu khi đối diện với cơn dịch.

Truyền thống của Giáo hội vẫn là cùng với mọi người phấn đấu làm giảm bớt khổ đau của những người bị dịch. Những người con

của Giáo hội vẫn xông xáo vào vùng dịch, vẫn đến với người bị dịch để phục vụ những người ấy. Kết quả là nhiều người Công giáo bị chết vì dịch. Trong cơn dịch do virus covid 19 cũng thế, nhiều giáo dân và ngay cả linh mục bị chết một phần có lẽ là do tiếp xúc với bệnh nhân khi họ nguy tử.

Sự hiện diện, cái chết của nhiều người công giáo không chỉ đơn giản vì bệnh, vì bị lây nhiễm virus nhưng còn nói lên tình thương của Thiên Chúa đối với những người đau khổ.

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ mừng kính trọng thể Sinh nhật Thánh Gioan Baotixita ngày 24/6/2020; Thánh Phêrô và Thánh Phaolô Tông đồ ngày 29/6/2020.

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN
Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng Quý Anh

GIOAN B. MARIA NGUYỄN THẾ VINH (CĐ LCTX TGP SÀI GÒN)
PHÊRÔ NGUYỄN HOÀNG MINH (CĐ LCTX TGP SÀI GÒN)

GIOAN B. LÊ HẢI ĐẠO (CĐ LCTX MIỀN GIALAI, GP KONTUM)
GIOAN B. TRẦN CÔNG NHU (CĐ LCTX MIỀN GIALAI, GP KONTUM)
GIOAN B. LÊ HỮU THÀNH (CĐ LCTX MIỀN GIALAI, GP KONTUM)
PHÊRÔ NGUYỄN SƠN (CĐ LCTX MIỀN GIALAI, GP KONTUM)
PHAOLÔ ĐẶNG ĐÌNH TRÍ (CĐ LCTX MIỀN GIALAI, GP KONTUM)

PHÊRÔ NGHIÊM VĂN CỘNG (CĐ LCTX GP THANH HÓA)

GIOAN B. NGÔ ĐỨC GIÁM (CĐ LCTX GP BÙI CHU)

PHÊRÔ HOÀNG HỮU KHANG (HỘI LCTX GP PHAN THIẾT)

Nguyện xin cho sự nhiệt thành và can đảm của Thánh nhân, luôn là tấm gương soi rọi quý Anh trên bước đường phục vụ Giáo Hội.

BBT tổng hợp

CHÚA NHẬT X THƯỜNG NIÊN, NĂM A LỄ CHÚA BA NGÔI

Có lẽ từ trước tới nay, chúng ta nghĩ tin điều Thiên Chúa Ba Ngôi quá khô khan, như một công thức toán: một Chúa ba Ngôi, ba Ngôi một Chúa!

Nhưng có đi sâu vào nội dung tin điều này thì mới thấy chúng ta thật hạnh phúc khi Thiên Chúa chúng ta thờ là Thiên Chúa Ba Ngôi:

- Ngài là Cha chứ không phải là một vị thần độc đoán.

- Chúng ta thờ Ngài, nhưng không phải trong tâm tình sợ sệt, mà trong tâm tình yêu mến như Đức Giêsu, Con của Ngài.

- Ngài không ở xa chúng ta, nhưng ở ngay trong lòng chúng ta, bằng Chúa Thánh Thần mà Ngài ban cho chúng ta.

- Ngài là ba Ngôi, nghĩa là Ngài sống tập thể, yêu thương nhau, kết hợp với nhau và luôn trao ban cho nhau. Do đó Ngài không phải là một mẫu khô cứng để ta tôn thờ, nhưng là một cuộc sống để chúng ta sống theo.

Sửa lại hình ảnh lệch lạc về Thiên Chúa

Lời Chúa hôm nay vẽ lên một hình ảnh Thiên Chúa rất dễ thương, có lẽ khác hẳn hình ảnh méo mó lệch lạc trong đầu chúng ta bấy lâu nay: Ngài là Thiên Chúa yêu thương, với những biểu hiện rất cụ thể của tình yêu

- Yêu thương là Cho: "Thiên Chúa đã yêu thương thế gian đến nỗi đã ban Con Một mình cho thế gian".

- Yêu thương là làm cho Sống và sống dồi dào: "... để ai tin vào Con của Ngài thì khỏi phải chết, nhưng được sống muôn đời".

- Yêu thương là Tha thứ: Thiên Chúa mặc khải cho Môsê biết Ngài là "Thiên Chúa từ bi, nhân hậu, nhẫn nại, giàu ân nghĩa và thành tín".

- Yêu thương là ở chung, sống chung, đi chung: Môsê đã nài xin và được Thiên Chúa chấp nhận "Dám xin Chúa cùng đi đường với chúng tôi". Thánh

Phaolô cũng cho tín hữu Côrintô biết Thiên Chúa "sẽ ở cùng anh em".

Mầu nhiệm Ba Ngôi

Ai trong chúng ta cũng biết câu chuyện về Thánh Augustinô ngày kia gặp một cậu bé đang cố sức lấy một chiếc vỏ sò mức nước biển đổ vào một cái hang. Thánh nhân đã chê cười cậu bé. Nhưng cậu đã đáp lại: việc tôi làm không đáng chê cười bằng việc Ngài muốn dùng trí khôn loài người để tìm hiểu mầu nhiệm Thiên Chúa Ba Ngôi.

Mầu nhiệm là sự thật vượt quá tầm hiểu của trí khôn loài người. Tuy nhiên điều này không có nghĩa là chúng ta không thể biết tí gì về mầu nhiệm ấy. Mặc dù Ba Ngôi Thiên Chúa là một mầu nhiệm, nhưng Thiên Chúa cũng cho chúng ta hiểu biết đôi điều về mầu nhiệm ấy:

- Ngài đã ban rất nhiều dấu chỉ trong vũ trụ thiên nhiên. Voltaire đã nói: "Chỉ cần mở mắt ra là ta nhận biết sự hiện hữu của Thiên Chúa". Abraham Lincoln giải thích rõ hơn: "Tôi không hiểu làm sao người ta có thể là người vô thần được khi nhìn xuống mặt đất. Tôi cũng không thể hình dung được một người nào đó nhìn lên trời mà nói rằng không có Thiên Chúa".

- Qua những trang Sách Thánh, Thiên Chúa còn cho ta biết thêm rằng Ngài có Ba Ngôi là Cha, Con và Thánh Thần; rằng Ngài yêu thương loài người đến nỗi ban chính Con Một của Ngài cho chúng ta; rằng chúng ta được Ngài nhận làm con và có quyền gọi Ngài là Cha; rằng chúng ta có thể nói chuyện thân mật với Ngài khi cầu nguyện; rằng Ngài để dành sẵn hạnh phúc vĩnh cửu cho chúng ta trong nhà Ngài... Tóm lại là Ngài yêu thương chúng ta vô cùng.

Thiên Chúa ở trong ta

Một người dân gypsy đứng gần một cái giếng uống rượu. Chốc chốc ông lại nhìn xuống giếng như nhìn một người nào đó. Một cậu bé này giờ quan sát người gypsy này, ngạc nhiên hỏi:

- Ai ở dưới đó vậy?
- Thiên Chúa.
- Vậy cháu có thể nhìn Chúa không?
- Đương nhiên rồi.

Thế rồi người gypsy bế cậu bé lên để cậu nhìn xuống giếng. Cậu bé:

- Nhưng cháu chỉ thấy mặt cháu thôi.
- Đó cũng là mặt Chúa. Chúa ở trong chúng ta mà!

CHÚA NHẬT XI THƯỜNG NIÊN, NĂM A LỄ MÌNH MÁU CHÚA KITÔ

Ý nghĩa tấm bánh

Tấm bánh mà hằng ngày ta dâng lên trên bàn thờ và sau đó rước vào lòng chứa đựng rất nhiều ý nghĩa:

- Đó là thành quả của biết bao công lao: của đất, của ánh mặt trời, của những giọt mưa, của lao động và trí óc con người.

- Trước khi đến tay chúng ta, nó cũng đã qua tay người thợ gặt, người thợ xay và người thợ làm bánh.

- Và đương nhiên chúng ta không thể quên vai trò của Thiên Chúa tạo dựng và quan phòng.

- Là một tấm bánh, nhưng nó là kết hợp của rất nhiều hạt bột từ rất nhiều hạt lúa rải rác trên các cánh đồng.

Bởi thế, khi chủ tế dâng bánh lên, ngài đã đọc: "Lạy Chúa là Chúa tể càn khôn, chúc tụng Chúa đã rộng ban cho chúng con bánh này là hoa màu ruộng đất và lao công của con người".

Thánh Thể là bí tích thông hiệp

Ngày xưa ở giáo đoàn Côrintô có một thói quen tốt, đó là mỗi khi cử hành bữa tiệc Thánh Thể,

tức Thánh lễ (Cena), người ta cũng tổ chức một bữa ăn huynh đệ (Agape): mọi người mang thức ăn đến góp chung để mọi người cùng ăn. Nhưng thói quen tốt này đã biến thành một tệ nạn là những người giàu đem nhiều thức ăn và toàn thức ăn ngon. Họ vội vã cùng nhau ăn trước, không chia sẻ cho những người nghèo. Bởi thế bữa ăn Agape này đã mất đi ý nghĩa yêu thương huynh đệ, trái lại là dịp gây chia rẽ đổ kỵ nhau.

Thánh Phaolô rất buồn về tình trạng đó, nên trong đoạn thư này Ngài nhắc tín hữu mình nhớ đến ý nghĩa chung của bữa ăn: bữa ăn là dấu chỉ thông hiệp yêu thương. Tín hữu cùng tham dự một bữa ăn thì lẽ nào lại chia rẽ nhau? Huống chi trong bữa tiệc Thánh Thể, họ cùng ăn một thức ăn chung là Mình Máu Thánh Đức Giêsu! Vì thế mỗi khi tham dự Thánh Lễ, họ phải lưu ý đến việc thông hiệp: chẳng những thông hiệp với Đức Giêsu mà còn thông hiệp với nhau.

Hình như những ý nghĩa căn bản này không được chúng ta lưu ý lắm: mỗi khi dự lễ và rước lễ, nhiều người chỉ coi đó là một

việc đạo đức mình phải làm. Họ không chú ý kết hiệp với Đức Giêsu bao nhiêu; và càng không lưu ý thông hiệp với nhau bao nhiêu.

Người đói mới cần ăn

Theo quy định của Giáo Hội, người đang mang tội trọng trong mình thì không được rước lễ. Đúng vậy, vì rước lễ như thế là xúc phạm Mình Thánh Chúa.

Nhưng từ ý thức tôn trọng Mình Thánh Chúa trên đây, nhiều người đã vô tình xa cách thứ lương thực tuyệt vời Chúa ban: họ không dám rước lễ khi thấy mình yếu đuối về đức tin, chao đảo trong đức cậy và nguội lạnh về đức mến. Nghĩ vậy là sai, chẳng khác gì nghĩ rằng khi nào tôi đói thì tôi không được ăn.

Ngày xưa trong sa mạc, mặc dù dân Do thái luôn làm Chúa buồn lòng, nhưng Ngài vẫn ban cho họ Manna mỗi ngày; Trong Thánh lễ đầu tiên ở nhà Tiệc ly, Đức Giêsu đã cho tất cả các tông đồ rước Mình và Máu Ngài, mặc dù trước đó họ còn tranh cãi với nhau, và sau đó họ đã bỏ Chúa mà trốn chạy.

Đúng là chúng ta bất xứng, và sẽ mãi mãi còn bất xứng với Mình Máu Thánh Chúa. Nhưng ý thức bất xứng ấy không được

làm chúng ta xa cách thứ lương thực tuyệt vời cứu chữa cho ta bớt bất xứng.

Lạy Chúa, con chẳng đáng rước Chúa vào nhà con, nhưng xin Chúa phán một lời thì linh hồn con sẽ lành mạnh.

Chuyện minh họa

Một người đến gặp linh mục và muốn khôi hài một chút về niềm tin của mình, nên anh hỏi: "Làm thế nào mà bánh và rượu trở nên thịt và máu Chúa Giêsu được?".

- Chẳng khó gì. Chính anh cũng biến đổi thức ăn thành thịt và máu. Tại sao Chúa Giêsu lại không làm được điều tương tự như vậy?

Chưa chịu thua, anh hỏi: "Bằng cách nào mà Chúa Giêsu ngự trọn vẹn trong tấm bánh nhỏ như vậy?".

- Cũng tương tự, quang cảnh bao la ở trước con mắt nhỏ bé của bạn.

Nhưng anh vẫn cố chấp: "Làm sao CGS có thể hiện diện ở tất cả các nhà thờ cùng một lúc?".

Linh mục cầm chiếc gương, đập bể nát, rồi cho anh nhìn vào và nói: "Chỉ có một mình anh nhưng bây giờ anh có thể nhìn thấy mặt mình được phản chiếu trong mỗi mảnh gương vỡ này cùng một lúc".

CHÚA NHẬT XII THƯỜNG NIÊN, NĂM A

Nhiều người có một thái độ rất đặc biệt: gặp chuyện vui hay chuyện buồn, họ cũng đều nói "Đó là ý Chúa"; thành công hay thất bại, họ cũng nói "đó là ý Chúa"; trước mọi khó khăn, nguy hiểm, họ nói "Để Chúa lo"... Phải chăng thái độ đó là quá ngây thơ: đành rằng có Chúa đó, nhưng bản thân mình cũng phải xoay trở chứ! "Hãy tự giúp mình trước, rồi Chúa sẽ giúp thêm"!

Nhưng suy cho cùng, thái độ tin tưởng phó thác vào Chúa quan phòng có những cơ sở rất vững vàng:

- Người phó thác vào Chúa quan phòng tin rằng Chúa luôn hiện diện bên cạnh con người trong mọi tình huống. Tin như thế là rất đúng, vì Thánh Kinh hằng lặp đi lặp lại biết bao lần chân lý ấy: *"Ta hằng ở với con"* (Gr 1, 10), *"Thầy sẽ ở với chúng con mọi ngày cho đến tận thế"* (Mt 28, 20)...

- Người phó thác vào Chúa cũng tin rằng Chúa có kế hoạch của Ngài và không điều gì xảy ra ngoài kế hoạch của Thiên Chúa. Tin như thế cũng rất đúng: *"Không con chim sẻ nào rơi xuống đất mà Cha các con*

không biết đến. Phần các con, tóc trên đầu các con đã được đếm cả rồi".

- Người phó thác vào Chúa còn xác tín rằng Thiên Chúa là Cha và mình là con. Một người Cha toàn năng và hết sức yêu thương con như Thiên Chúa thì chắc chắn biết cách an bài cho con cái mình những điều tốt nhất: *"Cha chúng con trên trời thừa biết chúng con cần gì"* (Mt 6, 32).

Bàn về sự sợ

Con người có nhiều nỗi sợ: sợ khổ, sợ chết, sợ thất bại, sợ cô đơn, sợ dẫn thân v.v.

Cái sợ làm tê liệt con người: không có sức làm việc, không suy nghĩ sáng suốt, không giải quyết được tình huống v.v.

Ngay cả những người làm việc tông đồ cũng không tránh khỏi nỗi sợ: sợ không đủ khả năng, sợ người ta không nghe mình, sợ bị chống đối bởi những người không có thiện cảm với Tin Mừng v.v. Vì sợ như thế nên có người không dám mạnh dạn rao giảng, có người trốn tránh sứ mạng.

Đức Giêsu bảo "đừng sợ". Ngài không chỉ cho chúng ta cách làm thế nào để khỏi sợ. Lý

do duy nhất Ngài đưa ra là gương của Ngài:

- Chúng ta là môn đệ của Ngài. Vì thế việc chúng ta gặp khó khăn và bách hại không có gì lạ, vì Thầy của chúng ta cũng đã từng bị như thế và còn bị nặng hơn chúng ta nhiều. Vì vậy, nếu là môn đệ Đức Giêsu thì đừng tìm cách trốn tránh khó khăn và bách hại.

- Hãy noi gương Đức Giêsu mà can đảm giữ vững lập trường của mình và tiếp tục sứ mạng của mình, không phải bận tâm về bất cứ điều gì khác:

a/ không cần bận tâm đến mạng sống bởi vì ngay cả mạng sống một con chim sẻ nhỏ bé mà còn do Chúa định đoạt, huống chi mạng sống con người;

b/ không cần bận tâm đến sự chống đối của người đời, vì *"Ai tuyên xưng Thầy trước mặt người đời thì Thầy sẽ tuyên xưng người ấy trước mặt Cha Thầy"*.

CHUYỆN MINH HỌA

a/ Đức GM Oscar Romero, khi mới lên làm Tổng Giám Mục giáo phận San Salvador, Đức Cha Oscar Romero vẫn còn theo lập trường bảo thủ. Nhưng chẳng bao lâu sau, khi nhìn thấy những bất công xã hội, ngài đã thay

đổi. Mỗi ngày Chúa nhật, ngài giảng ở nhà thờ chánh tòa tố cáo những tội ác đã diễn ra mà đa số là do các viên chức chính phủ. Các bài giảng của ngài như một luồng điện mạnh chạm đến toàn xã hội. Khi ngài nói, hầu như mọi người đều ngưng việc để lắng nghe.

Ngài bị đặt vào tình trạng bị đe dọa thường xuyên. Một vài bạn bè thân thích của ngài đã bị giết chết. Nhưng ngài vẫn không im tiếng, cũng không lánh đi nơi khác an toàn hơn. Ngài nói: "Một mục tử chân chính khi thấy nguy hiểm không thể bỏ đoàn chiên để cứu lấy mạng sống mình. Tôi sẽ ở lại với dân tôi". Và ngài đã bị chết dưới lằn đạn 3/1980 đang lúc dâng Thánh Lễ.

b/ Trái tim chuột

Có một con chuột kia rất sợ mèo. Một vị thần tội nghiệp nó nên biến nó thành mèo. Thành mèo rồi nó lại sợ chó. Vị thần biến nó thành chó. Thành chó rồi nó lại sợ cọp. Vị thần cho nó thành cọp. Nhưng thành cọp rồi nó lại sợ người thợ săn. Vị thần đành chịu thua: "Ta có biến mi thành bất cứ thứ gì đi nữa thì cũng không giúp mi hết sợ, bởi vì trái tim của mi vẫn là trái tim chuột".

CHÚA NHẬT XIII THƯỜNG NIÊN, NĂM A

Những nét đẹp của sự tiếp đón

Thánh Kinh ghi lại những cuộc tiếp đón rất đẹp và rất dễ thương: 1/ Abraham thấy 3 người khách lạ đang đi trong sa mạc. Ông chạy ra nắm nỉ họ vào nhà và ân cần chăm sóc họ. Đó là 3 sứ giả của Thiên Chúa. Đáp lại tấm lòng của Abraham, 3 sứ giả này ban ơn cho vợ chồng son sẻ của Abraham có con trai đầu lòng (St 18); 2/ Một gia đình ở Sunam chẳng những tiếp đón ngôn sứ Êlísê, mà còn dọn hẳn cho ông một căn phòng để những lần sau ông tới có chỗ trọ. Đáp lại, Êlísê cũng giúp họ thoát khỏi tình trạng son sẻ (bài đọc I); 3/ Gia đình Matta, Maria và Lazarô ở Bêthania là nơi thường xuyên tiếp đón Đức Giêsu và các môn đệ. Đáp lại, Đức Giêsu đã làm cho Lazarô sống lại.

Qua những chuyện trên, chúng ta hãy tìm hiểu thêm hai vấn đề:

1/ Tại sao những chủ nhà ấy quảng đại tiếp đón khách? Thưa vì họ không chỉ nghĩ đến mình mà còn quan tâm tới người khác: Abraham lo cho 3 người khách kia đi trong sa mạc sẽ bị đói khát và không có chỗ nghỉ

ngơi để lấy lại sức; gia đình ở Sunam lo sợ ngôn sứ Êlísê phải bơ vơ tứ cố vô thân ở một miền đất lạ; gia đình Bêthania thì muốn Đức Giêsu và các môn đệ được nghỉ ngơi sau một thời gian mệt mỏi vì công việc rao giảng Tin Mừng. Trong hai chuyện sau, còn một lý do nữa, là những chủ nhà ấy ý thức rằng những người khách mà mình tiếp đón là sứ giả của Thiên Chúa.

2/ Phần thưởng của tấm lòng quảng đại ấy là gì? Là sự sống: hai đứa con trai đầu lòng cho hai vợ chồng son sẻ, và mạng sống được trả lại cho Ladarô đã chết 4 ngày. Xét cho cùng, ơn ban sự sống ấy không phải do những người khách, mà chính Thiên Chúa, nguồn mạch sự sống, ban cho họ.

Những câu chuyện rất đẹp trên đây khuyến khích chúng ta hãy quảng đại tiếp đón:

- Tiếp đón không chỉ là đón người vào trọ trong nhà mình, cho họ ăn, cho họ nghỉ, mà còn là biết quan tâm tới nhu cầu của người khác và đáp ứng theo khả năng của mình.

- Khi tiếp đón, dĩ nhiên chúng ta phải mất mát: mất giờ, mất tiền của, mất công... Nhưng

Thiên Chúa sẽ trọng thưởng chúng ta: Ngài sẽ cho sức sống thần linh của Ngài thêm lớn mạnh trong sự sống chúng ta.

Nhiều loại từ bỏ

Có nhiều loại từ bỏ:

- Tôi soạn lại tủ áo của tôi.

Nhiều áo quá. Có những chiếc đã cũ và lỗi thời, tôi có thể bỏ bớt để đem cho người nghèo.

- Trong sân nhà tôi có hai cây mọc cạnh nhau. Nếu cứ để như thế thì hai cây vẫn sống, nhưng không cây nào lớn mạnh tốt được. Tôi nên bỏ bớt một cây để cây kia mọc tốt hơn.

- Nha sĩ khám thấy có một chiếc răng của tôi đang bị hư nặng. Ông phải bỏ nó đi, nếu không, nó sẽ lây cho những chiếc bên cạnh.

Đức Giêsu kêu gọi người đi theo Ngài hãy từ bỏ. Bỏ những gì và bỏ cách nào?

- Có những thứ ta có thể bỏ. Thí dụ bớt chút thức ăn, bớt chút giờ ngủ khi ta ăn chay hãm mình.

- Có những thứ ta nên bỏ để cuộc sống của ta nên tốt hơn. Thí dụ khi ta nhường nhịn không trả đũa, không đòi lại của cải hoặc danh dự bị người khác làm tổn thương, mất mát.

- Có những thứ ta bó buộc phải bỏ như: tội lỗi, thói xấu, dịp tội.

Hai chi tiết quan trọng trong bài Tin Mừng

Trong bài Tin Mừng này, có hai chi tiết mà nếu ta không dừng lại tìm hiểu kỹ thì sẽ dễ vượt mất những ý nghĩa rất sâu sắc:

- Câu 38 "*Ai không vác thập giá mình mà theo Thầy thì không xứng với Thầy*": Theo cách xử tử của Rôma, người bị kết án tử đóng đinh thập giá phải tự vác lấy thập giá của mình (chỉ vác thanh ngang, còn thanh dọc để sẵn ở pháp trường) đi ra pháp trường. Vì thế, kiểu nói "vác thập giá mình" có nghĩa là bị kết án tử. Do đó, câu nói của Đức Giêsu có nghĩa là ai muốn xứng đáng làm môn đệ đi theo Chúa thì phải chấp nhận thân phận mình như là người đã bị kết án tử.

- Câu 39 "Kẻ nào đành mất mạng sống mình vì Thầy thì sẽ tìm lại được nó": chữ hy Lạp **psyche** có nghĩa rất rộng, chỉ "lòng", "trí", "tim", tổng quát là cả "cuộc sống", toàn thể "con người". Như thế, "đành mất mạng sống" có nghĩa là dám mất tất cả. Và như vậy thì kiểu nói này cũng đồng nghĩa với ý tưởng coi mình như người đã bị kết án tử mà ta vừa phân tích ở trên.

HỌC HỎI LINH ĐẠO

Bài 53

TÌM HIỂU TÔNG CHIẾU DUNG NHAN LÒNG XÓT THƯƠNG

(Tiếp theo)

Lm. Giuse Tạ Huy Hoàng

Dẫn vào:

Trong bối cảnh lệnh cách ly xã hội (*social distancing*)¹ vì Đại dịch *Covid-19* đã được nói lòng nhiều, Hội đồng Giám Mục Việt Nam ngày 05 tháng 5 năm 2020 vừa qua, đã gửi thư đến Cộng đồng Dân Chúa để mời mọi người "... lắng nghe những 'dấu chỉ của thời đại', và suy nghĩ về đời sống Giáo hội trong tương lai".² Cụ thể, Đức Tổng Giám mục Giu-se Nguyễn Chí Linh và Đức Giám mục Giu-se Trần Văn Toàn đã nhận định:

... trong thời gian qua, nhiều dấu hiệu của đức tin trưởng thành được biểu lộ, như sự quý trọng Thánh Lễ, khao khát được rước Thánh Thể, hiệp thông với Đức Thánh Cha Phanxicô và với toàn Giáo hội để cầu xin Thiên Chúa cứu nhân loại sớm thoát khỏi dịch bệnh. Hơn nữa, nhiều cá nhân cũng như nhiều tập thể còn tham gia các chương trình trợ giúp khẩn cấp cho những người túng thiếu trong hoàn cảnh dịch bệnh. Đồng thời, ý thức trách nhiệm cũng được nâng cao đối với môi trường sống, môi trường thiên nhiên, môi trường xã hội cũng như môi trường tâm linh.³

---

¹ Cách ly xã hội: giãn cách xã hội (*social distancing*) hay giãn cách vật lý (*physical distancing*) là biện pháp áp dụng để ngăn chặn sự lây lan dịch bệnh (*contagious disease*).

² Nguyễn Chí Linh và Trần Văn Toàn, *Thư HDGMVN gửi Cộng đồng Dân Chúa* (05-5-2020), par 1.

³ *Ibid*, par 3.

Chút suy tư...

Theo đó, trong cái nhìn của lòng Chúa xót thương, chúng ta cũng có thể nhận ra dấu chỉ thời đại ngay nơi “Mầu nhiệm Chúa Ki-tô”, một mầu nhiệm mà theo cách nói của Đức Giáo hoàng Phan-xi-cô trong *Misericordiae Vultus*, đã thúc đẩy, đã buộc ngài (buộc cả chúng ta) phải trông cậy, khẩn nài và “phải rao giảng lòng thương xót...”⁴ là tình yêu-xót thương của Thiên Chúa, đã được mặc khải trong mầu nhiệm luôn luôn đương đại, Mầu nhiệm Đức Ki-tô.⁵

***Misericordiae vultus*, số 11,7-11**

- *Furthermore, Saint John Paul II pushed for a more urgent proclamation and witness to mercy in the contemporary world: "It is dictated by love for man, for all that is human and which, according to the intuitions of many of our contemporaries, is threatened by an immense danger. (APV 11,7) The mystery of Christ... obliges me to proclaim mercy as God's merciful love, revealed in that same mystery of Christ. (APV 11,8) It likewise obliges me to have recourse to that mercy and to beg for it at this difficult, critical phase of the history of the Church and of the world".⁶ (APV 11,9) This tea-ching is more pertinent than ever and deserves to be taken up once again in this Holy Year. (APV 11,10) Let us listen to his words once more: "The Church lives an authentic life when she professes and proclaims mercy – the most stupendous attribute of the Creator and of the Redeemer – and when she brings people close to the sources of the Saviour's mercy, of which she is the trustee and dispenser".⁷ (APV 11,11)*
- *C'est ainsi que saint Jean-Paul II justifiait l'urgence de l'annonce et du témoignage à l'égard de la miséricorde dans le monde contemporain: "Il est dicté par l'amour envers l'homme, envers tout ce qui est humain, et qui, selon l'intuition d'une*

⁴ APV 11,8.

⁵ X. *Ibid.*

⁶ Saint John Paul II, *Encyclical Letter Dives in Misericordia*, 15.

⁷ *Ibid.*, 13.

grande partie des hommes de ce temps, est menacé par un péril immense. (APV 11,7) Le mystère du Christ... m'a poussé à rappeler dans l'encyclique Redemptor Hominis sa dignité incomparable, m'oblige aussi à proclamer la miséricorde en tant qu'amour miséricordieux de Dieu révélé dans ce mystère. (APV 11,8) Il me conduit également à en appeler à cette miséricorde et à l'implorer dans cette phase difficile et critique de l'histoire de l'Église et du monde".⁸ (APV 11,9) Son enseignement demeure plus que jamais d'actualité et mérite d'être repris en cette Année Sainte. (APV 11,10) Recevons ses paroles de façon renouvelée: "L'Église vit d'une vie authentique lorsqu'elle professe et proclame la Miséricorde, attribut le plus admirable du Créateur et du Rédempteur, et lorsqu'elle conduit les hommes aux sources de la Miséricorde du Sauveur, dont elle est la dépositaire et la dispensatrice".⁹ (APV 11,11)

- Hơn nữa, Thánh Gio-an Phao-lô II còn thúc đẩy việc công bố và đưa ra những chứng cứ khẩn cấp hơn cho **lòng thương xót** trong thế giới đương đại: “Được tình yêu thúc đẩy dành cho con người, cho tất cả những gì là nhân bản và những gì – theo trực giác của nhiều người đương thời với chúng ta – đang bị mỗi nguy hiểm to lớn đe dọa. (APV 11,7) Mẫu nhiệm Chúa Ki-tô... buộc tôi phải rao giảng **lòng thương xót** là tình yêu-xót thương của Thiên Chúa, đã được mặc khải trong cùng một mẫu nhiệm Đức Ki-tô. (APV 11,8) Mẫu nhiệm ấy cũng buộc tôi phải trông cậy và khẩn nài **lòng thương xót** trong giai đoạn khó khăn và thiết yếu này của lịch sử Giáo hội và thế giới”.¹⁰ (APV 11,9) Giáo huấn như thế quả là thích hợp hơn hơn bao giờ hết và đáng được đề cao một lần nữa trong Năm thánh Lòng Chúa Thương Xót này. (APV 11,10) Chúng ta hãy lắng nghe lại lời của ngài: “Giáo hội sống cuộc sống đích thực khi tuyên xưng và rao truyền **lòng thương xót** – thuộc tính diệu kỳ nhất của Tạo Hóa và của Đấng Cứu Chuộc – khi đem con người đến gần

---

⁸ *Lett. Enc. Dives in misericordia, n. 15.*

⁹ *Ibid, n. 13.*

¹⁰ Gioan Phaolô II, *Thông điệp Dives in Misericordia*, số 15.

với cội nguồn **lòng thương xót** của Đấng Cứu Thế, mà Giáo hội là người được ủy thác và phân phát”.¹¹ (APV 11,11)

VỀ “dấu chỉ của thời đại”

Suy gẫm như thế về “dấu chỉ của thời đại” trong Mầu nhiệm Đức Ki-tô – biểu hiện tuyệt vời nhất của tình yêu-xót thương của Thiên Chúa – chúng ta hoàn toàn có thể trong đức tin vững vàng mà khẳng định rằng, đời sống của Giáo hội hiện tại vẫn đầy ắp tình yêu-xót thương của Thiên Chúa. Chính cơn khốn khó của Đại dịch *Covid-19* cho chúng ta một “dấu chỉ của thời đại”, một dấu chỉ về sự cần thiết của tình liên đới, một khả thể phải rõ ràng hơn trong định hướng Nước Trời. Bởi lẽ, trong Mầu nhiệm Đức Ki-tô là tình yêu-xót thương, khi nhìn lại những nỗ lực phòng chống dịch bệnh thời gian qua, khi muốn đem con người đến gần với cội nguồn lòng thương xót của Đấng Cứu Thế...

... người Công giáo chúng ta đã cùng với toàn xã hội vẽ nên một hình ảnh đẹp về tình liên đới, cùng lo lắng trước mỗi nguy hiểm của dịch bệnh, và cùng nỗ lực phòng chống hết sức có thể. Với ý thức đó, chúng ta đã cùng mọi thành phần xã hội tuân thủ những chỉ thị của cơ quan công quyền và chuyên môn, để phòng chống dịch bệnh một cách khá hiệu quả tại Việt Nam.¹²

Để kết

Trong tương lai, (1) các gia đình Công giáo còn cần làm rõ nét hơn gia đình là đền thờ của Chúa, biết tha thứ cho nhau và chịu đựng lẫn nhau,¹³ làm chứng về vẻ đẹp của đạo Chúa là tình yêu-xót thương, về tình liên đới, sẻ chia, phục vụ lẫn nhau;¹⁴ (2) các cộng đoàn giáo xứ sẽ làm nổi bật hơn về tính cộng đoàn với “khao khát được đến nhà thờ dâng Thánh Lễ, lãnh nhận các Bí tích và tham

---

¹¹ *Ibid*, số 13; *MV*, số 11.

¹² Nguyễn, *Thư HDGMVN...*, par 2.

¹³ X. *Cl* 3,12-21.

¹⁴ X. *Cv* 2,46-47.

gia các sinh hoạt của cộng đoàn giáo xứ...”;¹⁵ và (3) các giáo sĩ, tu sĩ càng chú tâm hơn đến đời sống nội tâm là nguồn mọi hoạt động tông đồ. Thật vậy, dấu chỉ của thời đại đã có mầm mống trong quá khứ; vẫn đang diễn tiến trong hiện tại; và sẽ ngày càng sáng tỏ hơn ở thì tương lai.

Trong khung cảnh bài viết nhân Ngày Người Mẹ hôm nay,¹⁶ “dấu chỉ của thời đại” không chỉ dạy chúng ta hãy tỏ lòng biết ơn người mẹ đã sinh thành dưỡng dục chúng ta, mà còn nhắc chúng ta về tâm tình tri ân cần thiết đối với (1) Mẹ Ma-ri-a, Mẹ của Giáo hội, Mẹ của chúng ta, luôn cầu bầu cùng Chúa cho chúng ta; và rất đặc biệt còn là (2) Mẹ Giáo Hội của tất cả chúng ta... thông qua các vị hữu trách đang chăm sóc mục vụ cho chúng ta... để mọi thành phần dân Chúa cùng nhau sống sung mãn nhất có thể Mầu nhiệm Đức Ki-tô Giê-su.¹⁷

10-5-2020

GTHH

---

¹⁵ Nguyễn, *Thư HĐGMVN...*, par 7.

¹⁶ Ngày Người Mẹ “10-5-2020” (CNPSV): Chúa nhật thứ hai trong tháng năm.

¹⁷ “Thánh lễ “hôm nay” Ngày Người Mẹ / Nhớ lời ru khế thưở bé thơ / Ví dầu ầu ơ... con ngủ nhé / Nhớ thưở thơ bé... khế lời ru / Thánh lễ “chỉn chu” Ngày Người Mẹ / Hạnh phúc vỡ lẽ òa thánh ca / Tham dự từ xa... rằng trực tuyến / Yêu thương... xao xuyến... Bánh Trường Sinh / Thánh lễ “ân tình” Ngày Người Mẹ / Ôn Chúa chở che Mẹ Thiên Đàng / Covid sang trang viết sử mới / Mong tình liên đới khắp hoàn cầu / Thánh lễ “cao sâu” Ngày Người Mẹ / Ngã ba cần rẽ... phải trái nào / Chúa dạy làm sao Mẹ bảo vậy / Nào ta đứng dậy... phải tiến lên / Thánh lễ “ban tên” Ngày Người Mẹ / Song thân sức khỏe... an khang ra / Mẹ Ma-ri-a Mẹ Giáo Hội / Phục Sinh thật rồi... mừng vui lên!”

TIN TỨC – SINH HOẠT

TIN CỘNG ĐOÀN LCTX TGP SÀI GÒN

THÁNH LỄ KÍNH LCTX TRONG THÁNG 6/2020, CỦA TGP SÀI GÒN VÀ CÁC GIÁO HẠT

Kính mời Quý Ông-Bà-Anh-Chị-Em tham dự Thánh Lễ Kính LCTX tại các địa điểm:

TỔNG GIÁO PHẬN:

NHÀ THỜ HUYỆN SỸ Số 1, Tôn Thất Tùng, P. Phạm Ngũ Lão, Q.1, TP.HCM; Lúc 15h Thứ sáu hằng tuần (Chương trình: 14h00: Tôn Sùng Trái Tim Đức Mẹ, 14g30: Sùng kính Lòng Chúa Thương Xót, 15h00: Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót).

- Ngày 05/06/2020; Chủ Tế: **LM. Ernest Nguyễn Văn Hưởng**, Tổng Linh hướng CĐ LCTX Tgp Sài Gòn.
- Ngày 12/06/2020: Chủ Tế: **LM. Phêrô Nguyễn Văn Giáo**, SOLT, Linh hướng PT. Cursillô Tgp Sài Gòn.
- Ngày 19/06/2020; Chủ Tế: **LM. Nguyễn Phát Tài**, Chánh xứ Gx Tân Thông, Gp. Phú Cường.
- Ngày 26/06/2020; Chủ Tế: **LM. FX. Bảo Lộc**, Giám học TTMV Tgp Sài Gòn.

CÁC GIÁO HẠT:

- **HẠT CHÍ HÒA: Nhà Thờ Khiết Tâm** (28, đường Long Hưng, P.7 Q. Tân Bình) lúc 17g00, ngày 09/06/2020. Chủ tế: **LM. Phêrô Nguyễn Văn Giáo**, chánh xứ Gx Khiết Tâm, Linh hướng CĐ LCTX hạt Chí Hòa.
- **HẠT TÂN ĐỊNH: Nhà Thờ Thánh Phaolô 3** (262/14, Lê Văn Sỹ, quận 3) lúc 17g, ngày 04/06/2020 (thứ năm ĐT). Chủ tế: **LM. Michael Phạm Trường Trinh**, Linh hướng CĐ LCTX hạt Tân Định.
- **HẠT TÂN SƠN NHÌ: Nhà thờ Tân Hương** (162 Tân Hương, P. Tân Quý, Q. Tân Phú) lúc 15g00, ngày 02/06/2020 (thứ ba đầu tháng). Chủ tế: **LM. Đa Minh Vũ Ngọc Thủ**, Linh hướng CĐLCTX hạt Tân Sơn Nhì.

- **HẠT THỦ ĐỨC: Nhà Thờ Thánh Nguyễn Duy Khang** (32, đường 25, KP.1, P.Linh Đông, Q.Thủ Đức) lúc 15g, ngày 12/06/2020. Chủ tế: **LM. Phêrô Lê Hoàng Chương**, Chánh xứ Th. Nguyễn Duy Khang, Linh hướng CĐ LCTX hạt Thủ Đức.
- **HẠT XÓM MỚI: Nhà Hà Nội** (685, đường Thống Nhất, P.13, Q. Gò Vấp) lúc 15g00, ngày 04/06/2020 (thứ năm ĐT). Chủ Tế: **LM. Đa Minh Đình Ngọc Lễ**, Chánh xứ Gx. Hà Nội.
- **HẠT HÓC MÔN: Nhà Thờ Bùi Môn** (4/2, Ấp Tân Tiến, xã Xuân Thới Đông, huyện Hóc Môn) lúc 15g00, ngày 06/06/2020 (thứ bảy ĐT), Chủ Tế: **LM Phêrô Nguyễn Ngọc Vượng**, Linh hướng CĐ LCTX hạt Hóc Môn.

Trước Thánh Lễ có giờ Cầu nguyện, Tôn Sùng Lòng Chúa Thương Xót

DANH SÁCH ÂN NHÂN THÁNG 04/2020

ÂN NHÂN ỦNG HỘ QUỸ BÁC ÁI CĐ LCTX TGP SÀI GÒN:

1. CĐ LCTX Giáo xứ Tam Hà, hạt Thủ Đức: 2.000.000đ.
2. CĐ LCTX Giáo xứ Châu Bình, hạt Thủ Đức: 2.000.000đ.
3. CĐ LCTX Giáo xứ Tam Hải, hạt Thủ Đức: 1.000.000đ.
4. CĐ LCTX hạt Hóc Môn: 3.000.000đ.

Cha Tổng Linh hướng và Ban Chấp hành CĐ Lòng Chúa Thương Xót Tgp Sài Gòn chân thành cảm ơn Quý Ân nhân. Nguyện xin Thiên Chúa, Đấng Từ Bi – Thương Xót bù đắp xứng đáng cho lòng quảng đại của Quý Vị.

Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ

Tháng 6/2020

CẦU XIN THÁNH TÂM MỞ LỐI

Xin cho tất cả những ai đang gặp đau khổ, đều tìm được con đường sống, khi chạy đến cùng Thánh Tâm Chúa Giêsu.

**CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT TGP SÀI GÒN
HÂN HOAN CHÚC MỪNG**

**TÂN BAN CHẤP HÀNH
CỘNG ĐOÀN LCTX GIÁO XỨ TAM HẢI, HẠT THỦ ĐỨC**
(Nhiệm kỳ 2020 – 2024)

CHA LINH HƯỚNG: LM. GIUSE LÊ NGỌC ANH, SDB

- Trưởng Ban Chấp hành: Bà Anna Nguyễn Thị Viên
- Phó Trưởng Ban Chấp hành: Bà Maria Nguyễn Thị Hải
- Thư ký: Bà Têrêsa Nguyễn Thị Minh Hương
- Thủ quỹ: Bà Maria Trần Thị Ánh Nguyệt

**TÂN BAN CHẤP HÀNH
CỘNG ĐOÀN LCTX GIÁO XỨ BẾN CÁT, HẠT GÒ VẤP**
(Nhiệm kỳ 2020 – 2024)

CHA LINH HƯỚNG: LM. PHÊRÔ PHẠM HUY HOÀNG, SDB

- Trưởng Ban Chấp hành: Bà Maria Trần Thị Tươi
- Phó Trưởng Ban Chấp hành: Bà Maria Vũ Thị Mỹ Nương
- Thư ký: Bà Maria Nguyễn Thị Ngọc Điệp
- Thủ quỹ: Bà Maria Nguyễn Thị Bích Ngọc

**TÂN BAN CHẤP HÀNH
CỘNG ĐOÀN LCTX GIÁO XỨ BẮC DŨNG, HẠT XÓM MỚI**
(Nhiệm kỳ 2020 – 2023)

CHA LINH HƯỚNG: LM. GIUSE TRẦN CAO THĂNG

- Trưởng Ban Chấp hành: Ông Phêrô Nguyễn Văn Thức
- Phó Trưởng Ban Chấp hành: Bà Maria Hoàng Thị Kính
- Thư ký: Bà Têrêsa Nguyễn Hằng Nga
- Thủ quỹ: Ông Phêrô Nguyễn Văn Hội

TIN HIỆP HỘI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GIÁO PHẬN XUÂN LỘC: SINH HOẠT ĐỊNH KỲ - THỨ SÁU ĐẦU THÁNG 05/2020 (Xin xem hình ở trang bìa).

1-Giờ Thánh Đại lễ kính Lòng Chúa Thương Xót – Chúa Nhật 19-4-2020.

Ngày 30-4-2000, Đức Thánh Giáo Hoàng Gioan-Phaolô đệ nhị đã công bố quyết định dành riêng Chúa Nhật thứ 2 Mùa Phục Sinh là ngày Chúa Nhật kính Lòng Chúa Thương Xót.

Chúa Giêsu đã mạc khải cho thánh nữ Faustina về ngày kính này như sau:

"Ta ước mong đại lễ kính Lòng Thương Xót Ta trở thành chỗ nung nấu và trú ẩn cho mọi linh hồn, nhất là các tội nhân đáng thương" (Nhật Ký số 699).

Do còn phải thực hiện cách ly xã hội để ngăn ngừa dịch cúm Covid-19 nên cộng đoàn không thể tập trung trong ngày đại lễ này, HHLCTX giáo phận Xuân Lộc có tổ chức Giờ Thánh nhân đại lễ kính Lòng Thương Xót Chúa, được trực tuyến lúc 15g00 Chúa Nhật 19-4-2020 từ nhà thờ giáo xứ Suối Cát, giáo phận Xuân Lộc, trên mạng truyền thông của giáo xứ Suối Cát.

Dù số người hiện diện giới hạn theo quy định, nhưng có còn hơn không, những lời chúc tụng Lòng Thương Xót Chúa vẫn vang lên cầu cho mọi người và toàn thế giới. Thời điểm này, những lời cầu xin mộc mạc trên gói trọn cả tâm tình của những người con đang khao khát nài xin Chúa Phục Sinh ban ơn bình an và giải thoát nhân loại khỏi sự dữ đang gây hại khắp thế giới.

Lạy Chúa Giêsu, con tin thác vào Chúa.

2-Ngày Thứ Sáu đầu tháng 01-5-2020 và thời gian giãn cách xã hội.

Lại một lần nữa, ngày đầu tháng Năm, tháng Hoa dâng Mẹ diễn ra trong âm thầm trong thời gian giãn cách xã hội. Những chương trình chuẩn bị cũng đành gác lại. Lúc này chỉ còn có những đoá hoa lòng khát khao được dự Thánh lễ, kết hợp với những đoá hoa Mân Côi nơi các gia đình để dâng lên Mẹ Hiền.

Lạy Mẹ là Nữ Vương bình an, xin cầu cho chúng con.

3-Chúa nhật 10-5-2020 : Hết thời gian giãn cách xã hội.

Trong thời gian phải giãn cách xã hội, bao tâm hồn mong đợi được nghe lại tiếng chuông nhà thờ cũng như được tham dự những sinh hoạt Phụng Vụ, khao khát được đón nhận Thánh Thể, tất cả được dâng lên Chúa giàu lòng thương xót cùng Mẹ Maria, Mẹ của Lòng Thương Xót qua những lời cầu nguyện của cá nhân và các gia đình. Và niềm vui được bùng lên khi từ chiều Thứ Bảy 09-5-2020, tiếng chuông nhà thờ rộn rã gióng lên, mời gọi đoàn tín hữu vui mừng tiến về nhà thờ để dự lễ sau hơn một tháng mòn mỏi đợi chờ.

Chúa Nhật 10-5-2020 là ngày chính thức chấm dứt thời gian giãn cách xã hội, cũng là Chúa Nhật thứ hai trong tháng Năm, tháng hoa dâng Mẹ, và còn là Ngày của Mẹ theo phong tục phương Tây. Trong ngày này, để tạ ơn Lòng Thương Xót của Chúa và cảm tạ Mẹ Maria kính yêu, HHLCTX giáo xứ Suối Cát đã tổ chức giờ chầu tạ ơn, trong đó có lần hạt Mân Côi, tiến hoa dâng Mẹ. Niềm vui vì sinh hoạt của giáo xứ được bình thường xin được gói ghém qua những bông hoa đơn mọn, vội vã, tượng trưng cho những đoá hoa lòng của đoàn con nhỏ dại chỉ biết trông cậy nơi Mẹ Hiền.

4-Chương trình Thứ Sáu 05-6-2020 tại giáo xứ Suối Cát.

Lễ kính Thánh Tâm Chúa Giêsu - Cầu cho những người đau khổ.

Ý cầu nguyện: Xin cho tất cả những người đang gặp đau khổ đều tìm được con đường sống, khi chạy đến cùng Thánh Tâm Chúa Giêsu.

Chương trình tổng quát (chiều):

14g00' – 14g45': Đón tiếp

14g45' – 15g45': Giờ Thương Xót Vô Biên

* Lần chuỗi Thương Xót

*Đàng Thánh Giá

15g45' – 16g00': Giải lao

16g00' – 17g30': Thánh lễ (Đức Cha chủ sự)

- Kết thúc.

Xin kính mời các hội viên cùng cộng đoàn sắp xếp tham dự chương trình đại lễ nêu trên.,.

LM. Giuse Trần Phú Sơn

DIỄN ĐÀN

GÀ GÁY VÀ NGÃ NGỰA

Lm Giuse Nguyễn Hữu An

Gà gáy và ngã ngựa là hai sự kiện nổi bật trong cuộc đời hai thánh tông đồ Phêrô và Phaolô.

Tiếng gà gáy để phản tỉnh. Cú ngã ngựa để hết tự mãn. Phêrô và Phaolô, trước khi là thánh, hai vị cũng là người tội lỗi, yếu đuối, chập choạng trên con đường đức tin. Các ngài có một quá khứ lầm lỗi. Phêrô có lần bị Chúa quở là satan; ông đã ba lần chối Thầy.

Phaolô đã năm lần bảy lượt đi lùng bắt và giết chết những ai mang danh Kitô hữu; ông đã can dự vào việc ném đá Stêphanô, vị tử đạo đầu tiên của Giáo hội. Cả hai đều hăng say năng nổ, muốn dùng sức lực của mình và phương tiện thế gian để bảo vệ Chúa mình tôn thờ, và muốn tiêu diệt những kẻ không theo đạo giống mình. Chúa Giêsu đã cứu cả hai, mỗi người được cứu một cách. Tiếng gà gáy và cú ngã ngựa là hai dấu ấn không phai trên hành trình nên thánh.

Tiếng gà gáy phản tỉnh

Sau khi chối Thầy lần thứ ba, từ trên pháp đình Chúa nhìn xuống Phêrô. Ánh mắt Thầy vẫn trĩu mến thân thương như gửi đến ông sứ điệp: Phêrô, sao con lại chối Ta. Ơn nghĩa Thầy trò ba năm gắn bó chẳng lẽ không còn một chút vương vấn hay sao? Lại thêm tiếng gà gáy đêm khuya, nhắc nhở lương tâm ông tỉnh ngộ và nhớ lại lời Thầy đã tiên báo: "*Trước khi gà gáy, con đã chối Ta ba lần*". Phêrô lầm lỗi ra khỏi pháp đình, nước mắt tuôn trào, tâm hồn trĩu nặng, cõi lòng xoắn xang, mình chỉ là cát bụi, phận yếu hèn và quá dễ sa ngã! Phêrô thổn thức. Mới hôm nào ông còn tuyên bố: "*Dù mọi người bỏ Thầy, riêng con thì không bao giờ*". Thế mà, giờ đây ông lại nhát gan khi đối diện nguy nan nên đã chối Thầy đến ba lần. Và đêm hôm ấy, tiếng gà gáy đã thức tỉnh tâm hồn Phêrô. Xuất thân là

ngư phủ với bản tính chất phác, chân thật, có sao nói vậy, nên khi lầm lỗi ngài chân thành sám hối và òa khóc như một đứa trẻ. Đó là hành trình của phàm nhân, những con người luôn mỏng dòn và yếu đuối, nhưng luôn được Thiên Chúa hải hà thương xót, thứ tha và thánh hóa.

Đời ông là giằng co giữa yếu đuối và dũng mãnh, giữa trọn vẹn và dang dở. Trái tim ông có u tối đi tìm ánh sáng, có nuôi tiếc đi tìm lý tưởng. Đời ông có tự tin gặp vấp ngã, có phấn đấu gặp thất bại. Tuy nhiên, thánh Phêrô có nhiều đức tính đáng nể phục. Chính những đức tính sáng chói này sẽ làm lu mờ đi những cái tầm thường nơi con người của ngài. Nhờ đó, ngài đã xứng đáng với sự tín nhiệm của Chúa. Thánh Phêrô có lòng quảng đại. Khi được Chúa gọi, ông nhanh nhẹn bỏ tất cả mọi sự rồi theo Chúa. Thánh Phêrô có một đức tin chân thành và lòng gắn bó keo sơn với Chúa: "*Lạy Thầy, bỏ Thầy chúng con biết theo ai vì Thầy có lời ban sự sống đời đời*". Đức tính đáng cảm phục nhất chính là lòng khiêm nhường. Đó là nhân đức nền tảng của mọi nhân đức. Khiêm nhường là mẹ các nhân đức. Rõ ràng, trong trái tim Phêrô lúc nào cũng yêu Chúa. Ngay cả khi Chúa bảo Phêrô là Satan thì ngài cũng không giận Chúa. Chỉ vì sự sợ hãi yếu đuối mà chối Thầy, chứ trong tâm hồn lúc nào Phêrô cũng yêu mến Chúa. Không phải Phêrô yếu đuối vấp ngã mà Chúa bỏ rơi, chính tình yêu chân thành trong tâm hồn Phêrô mà Chúa đã yêu thương chọn làm Tảng Đá.

Cú ngã ngựa để hết tự mãn

Saolô ở Tacxô, là người Do thái, trí thức, thông thạo nhiều thứ tiếng miền Do thái-Hy lạp, rất sùng đạo theo môn phái Gamaliên ở Giêrusalem. Là biệt phái nhiệt thành nên Saolô đi lùng sục bắt bớ Đạo Chúa, tham gia vào vụ giết Stêphanô và trên đường Đamat truy lùng các Kitô hữu. Oai phong trên yên ngựa đang phi nước đại, thành linh, một luồng ánh sáng từ trời loé rạng bao lấy ông, Saolô té nhào từ yên ngựa. Nằm sòng soài dưới chân ngựa, Saolô nghe được tiếng gọi trong luồng ánh sáng phát ra từ trời: "*Saolô, Saolô, sao ngươi bắt bớ Ta?*". Saolô hỏi lại: "*Thưa Ngài, Ngài là ai?*". Tiếng từ trời đáp: "*Ta là Giêsu Nadarét mà ngươi đang bắt bớ*". Không thể tin vào chính mình nữa, không ngờ ông Giêsu Nadarét, người đã bị đóng đinh vào thập giá như một tên tội phạm, lại chính là Thiên Chúa quyền năng đã quật ngã mình và đã tự đồng hóa với

những Kitô hữu mà mình đang lùng bắt. Dưới ánh sáng của Đấng Phục Sinh, đôi mắt của Saolô bị mù loà, nhờ đó ngài biết rằng trước đây mình thật là mù quáng. Nhưng sau đó, qua trung gian của Khanania, đại diện của Giáo Hội, ngài đã được sáng mắt về phần xác và cả phần hồn để nhìn thấy con đường mình được mời gọi bước vào.

Hoàn toàn phó thác, ngài đã thưa với tất cả tâm tình phục thiện: "*Lạy Chúa, Chúa muốn con làm gì?*". Con đường đức tin của Saolô đã hoàn toàn thay đổi kể từ lần gặp gỡ hi hữu ngoài sức tưởng tượng ấy. Sự sống của Chúa Phục Sinh đã làm thay đổi cuộc đời của ông. Được ơn trở lại từ cú ngã ngựa nhớ đời, Saolô được biến đổi để trở nên chứng nhân vĩ đại là Phaolô, Tông Đồ dân ngoại. Khi đã biết Chúa Kitô thì "*những gì xưa kia tôi cho là có lợi, thì nay, vì Đức Kitô, tôi cho là thiệt thòi. Hơn nữa tôi còn coi tất cả mọi sự là thiệt thòi, so với mối lợi tuyệt vời là được biết Đức Giêsu Kitô, Chúa của tôi. Vì Ngài, tôi đành mất hết, và tôi coi tất cả như đồ bỏ, để được Đức Kitô và được kết hợp với Người. Được như vậy, không phải nhờ sự công chính của tôi, sự công chính do luật Môsê đem lại, nhưng nhờ sự công chính do lòng tin vào Đức Giêsu*" (Pl 3, 7-9).

Phaolô hiên ngang được sống và được chết cho Chúa Kitô. Ngài trở thành một Tông đồ dân ngoại kiệt xuất, thành lập nhiều Giáo đoàn, mở mang phát triển Hội Thánh cách quang minh chính đại, khiến bản thân phải ra toà, tù tội, vất vả trăm đường. Các mối phúc thật được kết tinh nơi cuộc đời thánh nhân. Phaolô đã sung sướng tự hào cả khi ý thức những yếu đuối của mình "*Ơn Ta đủ cho con vì chưng quyền năng trong yếu đuối mới viên thành*" (2Cor 12, 9). Không gì có thể làm nao núng lòng tin mãnh liệt ấy "*Chúng tôi bị dồn ép tứ bề nhưng không bị đè bẹp; hoang mang nhưng không tuyệt vọng; bị ngược đãi nhưng không bị bỏ rơi; bị quật ngã nhưng không bị tiêu diệt*" (2Cor 4, 8-9). Vị Tông đồ dân ngoại đã nhiệt thành loan truyền Chúa Kitô với tất cả thao thức "*Khốn thân tôi, nếu tôi không rao giảng Tin mừng*" (1Cor 5, 14). Ngài luôn sống trong niềm tin tưởng yêu mến vào Đấng đã kêu gọi Ngài "*Tôi sống trong niềm tin vào Con Thiên Chúa, là Đấng yêu mến tôi và thí mạng vì tôi*" (Gal 2, 20). Vì Đức Kitô và vì Tin mừng, thánh nhân đã sống và chết cho sứ vụ. Cuộc sống bốn ba vì Nước trời được điểm

tô muôn ngàn vạn nét đẹp của Phaolô mãi mãi được hát lên như một bài ca khải hoàn *"Ai có thể tách chúng ta ra khỏi tình yêu của Đức Kitô? Phải chăng là gian truân, bắt bớ, đói khát, trần truồng, nguy hiểm, gươm giáo?... Vì tôi thâm tín rằng sự chết hay sự sống, dù thiên thần hay thiên phủ, dù hiện tại hay tương lai, hay bất cứ sức mạnh nào, trời cao hay vực thẳm hay bất cứ tạo vật nào khác, không có gì có thể tách chúng ta ra khỏi tình yêu Thiên Chúa thể hiện cho chúng ta trong Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta"* (Rm 8, 35-39).

Là người tội lỗi được Chúa nhìn đến

Giáo hội mừng kính hai thánh Tông đồ cùng chung một ngày. Hai con người khác nhau từ cá tính đến thân thể nhưng cùng chung một ơn gọi từ Chúa Kitô, cùng chung một niềm tin vào Chúa Kitô, chung một sứ mạng Chúa Kitô trao phó và cuối đời cùng chịu tử đạo vì Chúa Kitô tại Roma. Cùng chia sẻ một niềm tin, cùng thi hành một sứ mạng, Chúa Kitô đã đưa hai ngài đến một cùng đích, một vinh quang đội triều thiên khải hoàn. Hai con người khác biệt ấy lại có những điểm tương đồng lạ lùng. Chúa Kitô đã nối những điểm tương đồng ấy để tất cả được nên một ở trong Người. Thánh Phêrô, trước đây hèn nhát, sợ hãi, chối Chúa, về sau yêu Chúa nồng nàn thiết tha. Thánh Phaolô, trước kia ghét Chúa thậm tệ, sau này yêu Chúa trên hết mọi sự. Chúa đã dùng hai sự kiện gà gáy và ngã ngựa để thanh tẩy các ngài. Trước kia hai vị rất khác biệt, bây giờ cả hai nên một trong tình yêu Chúa.

Sự nghiệp Tông đồ tiếp bước Chúa Kitô, hai vị hiệp nhất trong cùng một lòng chân thành tuyên xưng, hiệp nhất trong một tâm huyết nhiệt thành rao giảng để rồi mãi mãi hiệp nhất trong cùng một đức tin minh chứng. Mặc dù có nhiều khác biệt về thành phần bản thân, về ơn gọi theo Chúa về hướng truyền giáo, nhưng cả hai vị đã tạo nên sự hiệp nhất trong đa dạng. Cùng chịu tử đạo. Cùng trở thành nền móng xây toà nhà Giáo hội. Cùng trở nên biểu tượng hiên ngang của niềm tin Công Giáo. Hai Vì Sao Sáng được Giáo hội mừng chung vào một ngày lễ 29 tháng 6. Hai Tông Đồ cột trụ đã trở nên tượng đài của sự hiệp nhất trong Giáo hội. Hiệp nhất là một công trình được xây dựng với nhiều nỗ lực của con người dưới sự hướng dẫn của Chúa Thánh Linh. "Khác nhau trong điều phụ, hiệp

nhất trong điều chính, yêu thương trong tất cả”, đó là khuôn vàng thước ngọc cho tinh thần hiệp nhất trong Giáo hội.

Đón nhận ánh sáng từ nơi Chúa Kitô, hoạt động truyền giáo theo sự dẫn dắt của Chúa Thánh Linh, hai Thánh Tông đồ trở nên nền tảng hiệp nhất. Hai ngài trở thành chói sáng như hai vì sao trong vòm trời Giáo Hội, đáng được các tín hữu chiêm ngắm noi theo. Hai ngài đã biết khiêm tốn, nhận mình là thấp hèn tội lỗi rồi mở tâm hồn ra đón nhận tình thương của Thiên Chúa. Khi trả lời câu phỏng vấn: “Jorge Bergoglio là ai?”, Đức Thánh cha Phanxicô đáp: “Tôi là người tội lỗi được Chúa nhìn đến”. Và ngài tuyên bố: “Chính tôi là người tội lỗi đây, có gì lạ đâu! Cái lạ là ở chỗ được Chúa nhìn đến, được Chúa xót thương. Và từ đó người ta tìm xem Chúa xót thương ở chỗ nào”.

Xin hai Thánh Tông Đồ giúp chúng con luôn biết tin thác vào tình thương của Chúa, luôn biết tiến bước theo các ngài trên con đường theo Chúa.

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ mừng kính lễ thánh Luy Gonzaga, ngày 21/6/2020 và thánh Phêrô, ngày 29/6/2020.

**CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN
KÍNH CHÚC MỪNG LỄ BỔN MẠNG**

**ĐỨC CHA LUY GONZAGA NGUYỄN HÙNG VỊ
GM GP KONTUM**

**ĐỨC CHA PHÊRÔ HUỲNH VĂN HAI
GM GP VĨNH LONG**

Xin Thiên Chúa, qua lời cầu bầu của Thánh quan thầy, tuôn đổ muôn ơn lành trên quý Đức Cha.

TRÁI TIM ĐẦY LÒNG XÓT THƯƠNG

Tu sỹ Jos. Vinc. Ngọc Biển, SSP

Nếu chọn một biểu tượng để diễn tả tình yêu, hẳn nhiều người sẽ chọn biểu tượng trái tim. Vì thế, khi yêu ai, người ta thường tặng cho nhau những hiện vật mang biểu tượng của trái tim, điều đó ngụ ý nói rằng: nếu trái tim là một cơ phận quan trọng trong toàn bộ sự sống của con người, vì nơi trái tim có chức năng sản sinh ra máu để nuôi các cơ phận khác, thì khi trao tặng biểu tượng trái tim, ấy là tôi có ý trao tặng cho bạn cả sự sống của tôi.

Trong tháng sáu, Giáo Hội mừng kính trọng thể lễ Thánh Tâm Chúa Giêsu, một trái tim con người của Đấng là Con Thiên Chúa, qua đó, Giáo Hội mời gọi con cái mình hướng về Thánh Tâm Chúa Giêsu, để chiêm ngưỡng dấu chỉ tình yêu của Thiên Chúa dành cho nhân loại. Đồng thời, hơn bao giờ hết, chúng ta được mời

gọi nhìn ra thế giới để thấy được thực trạng vô cảm đáng báo động của nhân loại hiện nay, từ đó, người Kitô hữu sẽ trở nên chứng nhân của trái Tim nhân hậu Chúa Giêsu trong thế giới hôm nay.

1. Thế giới đang mất dần lòng thương xót

Các nhà khoa học hiện nay rất tự hào về những phát minh khoa học của mình. Người ta đã sáng chế thành công những chú Rôbốt trông rất đẹp và hấp dẫn về nhiều mặt. Nó có thể thay con người để làm một số thứ mà trước kia thuộc về khả năng của con người.

Thế nhưng, mặt trái của những chú Rôbốt này đang khiến nhiều người không khỏi bàng hoàng và khiếp đảm, bởi vì nó có thể bóp chết ngay cả người làm ra nó nếu vận hành sai quy trình. Nó hoàn toàn vô cảm bởi vì con chip cảm xúc của những chú Rôbốt này chưa ai phát minh ra được. Đây chính là nguyên nhân khiến cho người ta sợ hãi những chú Rôbốt vô hồn.

Cũng thế, con người ngày nay đang bị cuốn hút vào lối sống hưởng thụ và tự do, từ đó dẫn đến việc người ta ưa lối sống hạt nhân hơn là tập thể. Chính vì vậy, thái độ vô hồn, vô cảm là điều đang rất thịnh hành trong xã hội hôm nay. Nhưng có ai ngờ rằng đây chính là căn bệnh quái ác đang ngày đêm giết chết cảm xúc của con người, khiến trái tim họ không còn rung động trước nỗi khổ đau của anh chị em đồng loại.

Vì thế, chúng ta không lạ gì khi thấy rất nhiều cảnh tượng chém giết lẫn nhau nơi giới trẻ ngày nay, mà đối tượng để chúng hành hung chính là những người ruột thịt hay bạn bè thân thiết của mình. Người ta cũng chẳng quan tâm đủ đến những người cùng khổ, đói rách, bần hàn, nên vẫn sẵn sàng cướp đi miếng cơm manh áo của bà con đồng bào lũ lụt Miền Trung đang ngày đêm oằn mình đối chọi với cái rét và cái đói mỗi khi mùa lũ về.

Vô cảm rất nguy hiểm, bởi lẽ nó có thể làm cho con người mất đi sự nhạy bén với nhau, nó trở nên lạnh lùng và nhất là đánh mất giá trị lương tâm. Khiến con người dần dần trở thành “thú” hơn là “người”.

Ôi một sự băng giá tràn ngập trong những trái tim vô cảm. Đại văn hào Nga, Marsin Gorky đã từng nói: “Nơi lạnh nhất không phải là Bắc Cực mà là nơi thiếu vắng tình thương”.

Nguyên nhân chính yếu dẫn đến sự vô cảm, dửng dưng này chính là con người đã không cảm nghiệm được lòng thương xót, nhân hậu của Thiên Chúa trên cuộc đời của mình, từ đó, họ cũng không biết xót thương ai...

2. Trái Tim Chúa Giêsu - một trái tim đầy nhân hậu

Vì thế, mỗi khi mừng lễ Thánh Tâm Chúa Giêsu, Giáo Hội khao khát con cái của mình hãy có lòng thương xót như Thiên Chúa được cụ thể hóa qua cuộc đời của Chúa Giêsu.

Thật vậy, Trái tim của Chúa Giêsu đã không dửng dưng đối với những người đang khao khát Lời Chân Lý, thế nên, Ngài đã lên tiếng giảng dạy họ (x. Mt 5, 1-12). Ngài cũng không thể không rung động trước sự đói khát của đám dân bần hàn, nên đã hóa bánh ra nhiều để nuôi dân chúng (x. Mc 8, 1-10). Ngài cũng không thể ngoảnh mặt làm ngơ trước cảnh đám đông đem chôn một người con trai duy nhất của bà góa thành Naim, vì thế, Ngài đã cho

anh ta sống lại (x. Lc 7, 11-17). Ngài cũng đã rơi lệ khi thấy Máтта và Maria khóc thương Lazarô chết (x. Ga 11, 1-45).

Hơn nữa, trái tim của Chúa Giêsu luôn hướng tới những người tội lỗi để xót thương họ. Điều này đã được chính Chúa Giêsu minh định: "Người khoẻ mạnh không cần thầy thuốc, người đau ốm mới cần. Tôi không đến để kêu gọi người công chính, mà để kêu gọi người tội lỗi" (Mc 2, 17). Thế nên, chúng ta không lạ gì khi Chúa Giêsu thể hiện hành động cảm thông cho người phụ nữ ngoại tình và nói: *"Tôi không kết án chị đâu"*. Ngài muốn cho chị có cơ hội làm lại cuộc đời *"chị hãy về và từ nay đừng phạm tội nữa"* (x. Ga 8, 11). Hay với *Giakêu và Mátthêu, hai ông bị liệt vào tội bán nước hại dân ngang hàng với gái điếm, ấy vậy mà trái tim của Ngài đã đoái thương, nên đã chọn và gọi họ làm môn đệ.*

Tình thương ấy còn được biểu lộ qua ánh mắt đầy nhân từ dành cho Phêrô sau khi ông chối Chúa và người trộm lành sau khi đã thống hối ăn năn.

Đỉnh cao của trái tim nhân hậu ấy chính là sự độ lượng đến nỗi sẵn sàng tha cho kẻ làm hại mình: "Lạy Cha xin tha cho họ vì họ không biết việc họ làm" (Lc 23, 34).

Tắt một lời: vì yêu nên Chúa Giêsu: *"Đi tới đâu là Người thi ân giáng phúc tới đó, và chữa lành mọi kẻ bị ma quỷ kiềm chế"* (x. Cv 10, 38). Và cuối cùng là chết cho người mình yêu (Ga 15, 13). Ngay cả giọt nước và máu cuối cùng, cũng được trao ban khi lưỡi đòng đâm cạnh nương long của Ngài trúng trái tim (x. Ga 19, 31-37).

3. Hãy xót thương như Trái Tim Chúa Giêsu

Giờ đây, hơn lúc nào hết, lời mời gọi của Chúa Giêsu lại vang lên rành rọt bên tai mỗi người chúng ta: "Anh em hãy yêu thương nhau như thầy đã yêu thương anh em" (Ga 15, 12). Thật vậy, chúng ta chỉ có thể trở nên bạn hữu của Chúa nếu chúng ta yêu thương nhau cách chân thành.

Chúng ta không thể sống như những cỗ máy vô tri. Không thể sống theo chế độ hạt nhân. Cũng thế, là người con Chúa, chúng ta không chấp nhận một người vô cảm, đứng đưng với những anh chị em đau khổ xung quanh. Chúng ta cũng không chấp nhận một người chỉ nói về tình thương mà không sống yêu thương, nhưng: "Hãy yêu rồi làm" (thánh Augustinô) là tiêu chí của người Kitô mọi

thời. Lời của thánh Têrêxa Calcutta nói với các nữ tu của ngài làm cho chúng ta không thể không suy nghĩ: “Chúng con đã được rước Chúa trong Thánh Thể, bây giờ hãy đi sờ đụng Chúa trong người nghèo”.

Một người môn đệ của Thánh Tâm Chúa Giêsu không thể đứng chỉ tay năm ngón, hay đứng đưng không can hệ đến nỗi đau khổ của con người, hoặc coi thường khinh bỉ những người tội lỗi. Không bao giờ chúng ta được phép tự cho mình có những hành vi ấy, mà ngược lại, phải hiểu rằng: “Vui mừng và hy vọng, ưu tư và lo âu của con người ngày nay, nhất là của người nghèo và những người đau khổ, cũng là vui mừng và hy vọng, ưu tư và lo âu của cộng đồng môn đệ Đức Kitô” (Gaudium Et Spes, số 1).

Mong sao mỗi khi mừng lễ Thánh Tâm Chúa Giêsu, mỗi người chúng ta hãy học nơi Chúa vì Chúa Hiền lành và khiêm nhường trong lòng. Hãy noi gương Chúa để sống sự liên đới với hết mọi người. Amen.

CHÚC MỪNG CHA TÂN LINH HƯỚNG

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT TGP SÀI GÒN

Kính Chúc Mừng

LM PHÊRÔ NGUYỄN VĂN GIÁO,
Chánh xứ giáo xứ Khiết Tâm, hạt Chí Hòa

Thêm sứ vụ mới

LINH HƯỚNG CỘNG ĐOÀN LCTX GIÁO HẠT CHÍ HÒA

**Nguyện xin chúa Thánh Thần luôn đồng hành cùng Cha
trên mọi bước đường Mục tử**

MÁU VÀ NƯỚC TỪ THÁNH TÂM CHÚA GIÊSU

BRIAN KRANICK

TRÂM THIÊN THU (chuyển ngữ từ CatholicExchange.com)

Trong Bữa Tiệc Ly, tông đồ Gioan – người môn đệ “được Chúa Giêsu yêu quý” – đã được tựa đầu vào Thánh Tâm Chúa Giêsu (Ga 13:23). Chỉ vài giờ sau đó, ở bên chân Thập Giá, Gioan lại là người chứng kiến Thánh Tâm Chúa Giêsu bị đâm thấu. Thánh Gioan xác định rõ ràng: *“Một người lính lấy giáo đâm vào cạnh sườn Người, tức thì máu cùng nước chảy ra”* (Ga 19:34). Các giáo phụ thời kỳ đầu đã hiểu Máu và Nước đó theo nghĩa bí tích, là Máu trong Bí tích Thánh Thể và Nước trong Bí tích Thánh Tẩy. Các Bí Tích và Giáo Hội phát sinh từ vết thương nơi Thánh Tâm Chúa Giêsu. Thánh Augustinô liên tưởng rằng Bà Eva được tạo nên từ chiếc xương sườn của Ông Adam khi ông chìm vào “giấc ngủ mê” (St 2:21).

Giáo Hội cũng vậy, Giáo Hội được phát sinh từ cạnh sườn long của Đức Kitô và là Hiền Thê của Ngài. Nhờ Nước trong Bí tích Rửa Tội và Máu trong Bí tích Thánh Thể mà Giáo Hội được sinh ra và được duy trì. Giáo Hội tôn kính Thánh Tâm Chúa Giêsu, bởi vì “Ngài cho phép tội lỗi của chúng ta đâm thấu Thánh Tâm Ngài”, là biểu tượng của Thánh Tình dành cho nhân loại (GLCG số 2669).

Thông điệp “Haurietis Aquas” (Hân Hoan Múc Nước) năm 1956, nói về lòng sùng kính Thánh Tâm Chúa Giêsu, mở đầu bằng câu trích dẫn sách ngôn sứ Isaia về nước ban sự sống của Đấng Mêsia chịu đau khổ. Ngôn sứ Isaiah nói: *“Các bạn sẽ vui mừng múc nước tận nguồn ơn cứu độ”* (Is 12:3) và *“đến cả đi, hỏi những người đang khát, nước đã sẵn đây!”* (Is 55:1). Các ngôn sứ khác – như Giôn, Êdêkien, và Dacaria – cũng nói về loại nước này của Đấng Cứu Độ. Chính Chúa Giêsu trích dẫn lời các tiên tri nói rằng từ nơi Ngài “tuôn chảy những dòng nước hằng sống” (Ga 7:38).

Nước trường sinh là gì? Các giáo phụ thời Giáo Hội sơ khai đã nhận biết nước này chảy ra từ Thánh Tâm Chúa Giêsu là ân sủng từ các bí tích. Đó là biểu tượng về việc trao ban Chúa Thánh Thần. Nước hằng sống là nước rửa tội, qua đó Chúa Thánh Thần thanh tẩy tội lỗi của chúng ta và đến cư ngụ trong chúng ta. Chúa Giêsu nói với ông Nicôđêmô rằng chúng ta phải được tái sinh bởi "nước và Thánh Thần", cũng như Ngài đã nói với phụ nữ Samari tại giếng nước ngày xưa: "*Nước tôi cho sẽ trở thành nơi người ấy một mạch nước vọt lên, đem lại sự sống đời đời*" (Ga 4:14).

Không phải là ngẫu nhiên mà Lễ Thánh Tâm Chúa Giêsu xuất hiện trong lịch Phụng Vụ sau Lễ Ngũ Tuần, tưởng nhớ tác phẩm của Chúa Thánh Thần. Chúa Thánh Thần nhiệm xuất (proceed) từ chiều sâu thẳm của Thánh Tâm Chúa Giêsu. Lễ Thánh Tâm Chúa Giêsu cũng là ngày thứ sáu đầu tiên trong Tuần Bát Nhật Lễ Mình Máu Chúa (Corpus Christi), cử hành sự hiện diện thật của Mình Máu Thánh Chúa Giêsu trong Bí tích Thánh Thể. Đó là điều phù hợp, bởi vì Thánh Tâm Chúa Giêsu là thành phần trong Thánh Thể của Ngài. Theo nghĩa đó, khi chúng ta đón nhận Bí tích Thánh Thể, chúng ta cũng đón nhận Thánh Tâm Chúa Giêsu (Tông thư Haurietis Aquas, số 122). Máu tuôn trào từ Thánh Tâm Chúa Giêsu bị đâm thâu trên đồi Can-vê là "Máu của giao ước mới" mà Chúa Giêsu đã mở ra tại Bữa Tiệc Ly, chính bữa tiệc mà chúng ta tham dự mỗi thánh lễ.

Hồi thế kỷ 17, đức tin lộn xộn, nhất là ở Pháp, khi phải xử lý cuộc Cải Cách Tin Lành và tà thuyết Gian-xen (*). Thuyết này từ chối ý muốn tự do của con người, cho rằng chỉ những người được Thiên Chúa tiền định mới nhận được ơn thánh hóa. Thuyết này ngụ ý tính khắt khe luân lý, kết quả là nhiều người đã từ chối rước lễ bởi vì họ cảm thấy tội lỗi. Đó là trái ngược với nền tảng của thế giới quan hạn hẹp này, giới hạn ân sủng bí tích với một số người, và rồi Chúa Giêsu đã hiện ra với Thánh Margaret Maria Alacoque, Ngài nói: "*Hãy nhìn Thánh Tâm Ta đây, Thánh Tâm Ta yêu thương quá đỗi, đến nỗi không còn lại gì, thậm chí còn kiệt quệ để chứng minh tình yêu thương của Ta dành cho họ*".

Chúa Giêsu cho thấy rằng Ngài mở hết lòng mình, không chỉ cho một số người, mà cho hết mọi người, và Ngài muốn mọi người đón nhận Thánh Thể Ngài thường xuyên. Ngài muốn rằng ngày lễ kính

Thánh Tâm Ngài được thiết lập, và mọi người sẽ rước lễ vào các thứ sáu đầu tháng, đồng thời thường xuyên làm Giờ Thánh. Thật vậy, Chúa Giêsu đã canh tân đời sống Giáo Hội, làm sống động trái tim của các tín hữu với việc sùng kính Thánh Tâm Chúa Giêsu.

Chúa Giêsu cũng đã bày tỏ nhiều lời hứa qua Thánh nữ Margaret Mary dành cho những người tôn sùng Thánh Tâm Ngài. Trong số đó có lời hứa ban an bình cho các gia đình, an ủi họ khi gặp khó khăn, ban cho họ những ơn cần thiết, giúp họ sốt sáng hơn và hoàn thiện hơn qua đức tin, đồng thời ghi khắc tên họ vào Thánh Tâm Ngài mãi mãi. Trong lá thư tháng 5-1688, Thánh Margaret Mary đã viết về "Lời Hứa Quan Trọng" mà Chúa Giêsu đã nói với bà. Chúa Giêsu nói: *"Ta hứa với con rằng tình yêu mãnh liệt của Ta sẽ ban cho những người rước lễ vào các ngày thứ Sáu đầu tháng, trong chín tháng liên tục, được ơn hối cải trong giờ lâm tử"*. Lời hứa tuyệt vời biết bao, nhưng chúng ta nên nhớ rằng đây không là "sự bảo đảm tự động" (automatic guarantee) được vào Nước Trời (nghĩa là đừng ảo tưởng rằng cứ "khoán trắng" đủ chín tháng là xong, rồi muốn sống sao cũng được lên Thiên Đàng – chú thích của người dịch). Chúng ta nên phân biệt với dạng mê tín (superstition) liên quan điều này. Lm James Kubicki, Dòng Tên, giám đốc chương trình Tông đồ Cầu nguyện (Apostleship of Prayer), cho biết rằng điều này "không có phép thần thông nhưng có hệ quả tự nhiên trong đời sống kết hiệp với Thánh Tâm Chúa Giêsu". Chúng ta không được mời gọi mê tín dị đoan, mà được mời gọi sùng kính.

Lòng sùng kính Thánh Tâm được mô tả đầy đủ nhất qua lòng tôn kính của chúng ta đối với Giáo Hội. Máu và Nước trong Bí tích Thánh Thể và Bí tích Thánh Tẩy làm cho chúng ta nên mới. Thần Khí Ngài cư ngụ trong chúng ta để trao ban sự sống đời đời. Đây là cách hoàn tất lời tiên tri của ngôn sứ Êdêkien. Kinh Thánh cho biết: *"Ta sẽ ban cho chúng một trái tim và đặt thần khí mới vào lòng chúng. Ta sẽ lấy khỏi mình chúng trái tim chai đá và ban cho chúng một trái tim bằng thịt, để chúng đi theo các thánh chỉ của Ta và tuân giữ cùng"*

thi hành các quyết định của Ta. Lúc ấy, chúng sẽ là dân của Ta và Ta sẽ là Thiên Chúa của chúng” (Ed 11:19-20). Trong chúng ta cũng vậy. Trái tim của chúng ta được thích nghi và được tái tạo khi sùng kính Thánh Tâm Chúa Giêsu.

Khi bị treo trên Thập Giá, Chúa Giêsu đã kêu lên: *"Tôi khát"* (Ga 19:28). Nhìn qua lăng kính Kitô giáo, sự khát của Chúa Giêsu là khao khát cứu các linh hồn. Chúng ta có thể theo cách thực tế để an ủi Thánh Tâm Chúa Giêsu và thỏa mãn cơn khát của Ngài bằng cách cảnh báo đền tội và tôn sùng Thánh Tâm Ngài (Tông thư Miserentissimus Redemptor – Đấng Cứu Chuộc Rất Yêu Thương, số 13). Bí tích Thánh Tẩy và Bí tích Thánh Thể biến đổi chúng ta, những người dự phần vào Nhiệm Thể Đức Kitô. Chúng ta được tẩy sạch nhờ nước ban sự sống của Chúa Giêsu, và chúng ta được biến đổi nhờ Mình Máu Thánh Chúa. Về điều này, Thánh Gioan tông đồ là ví dụ điển hình, chàng trai trẻ này đã tựa đầu vào ngực Chúa Giêsu, được nghe nhịp đập của Thánh Tâm, và Chúa Giêsu cũng làm cho mọi thụ tạo nên mới như vậy.

(**Jansenism**: Thuyết của thần học gia Công giáo Cornelis Jansen (1585–1638), khoảng 1656-1657, dựa trên thuyết tiền định luân lý (moral determinism). Các nguyên tắc thần học của Cornelis Jansen nhấn mạnh sự tiền định, phủ nhận ý chí tự do, cho rằng bản chất con người hư hỏng, không thể tốt lành, còn Chúa Kitô chỉ chết cho những người được chọn chứ không chết cho mọi người. Giáo hội Công giáo kết án thuyết này là lạc giáo. Thuyết này bị những người cải cách trong giới giáo sĩ, tu sĩ và học giả Công giáo Âu châu Tây phương phản đối, và bị kết án là tà thuyết. Bị ảnh hưởng các tác phẩm của thánh Augustinô, nhất là sự tấn công của thánh Augustinô đối với thuyết Pelagianism (phủ nhận tội tổ tông) và thuyết ý chí tự do, Jansen theo thuyết của thánh Augustinô về sự tiền định và sự cần thiết của ơn Chúa, một lập trường bị Công giáo La Mã coi là gần với thuyết của Calvin, đã cấm lưu hành cuốn The Augustinus của ông năm 1642. Sau khi Jansen chết năm 1638, những người theo ông đã lập cơ sở tại tu viện ở Port-Royal, Pháp. Blaise Pascal, một đệ tử trung thành của Jansen, đã bảo vệ các giáo huấn của họ trong Provincial Letters (1656–1657). Năm 1709, vua Louis XIV ra lệnh bãi bỏ tu viện này. Những người theo Jansen bắt đầu lập Giáo hội Jansen năm 1723 và tồn tại tới cuối thế kỷ 20.*

NGHĨ VỀ ƠN GỌI

Lm. Antôn Nguyễn Văn Độ

Sinh ra sống ở trên đời, mỗi một người trong chúng ta đều có những ơn gọi và sứ mạng trong sự quan phòng của Thiên Chúa.

Hết thảy chúng ta đều được sáng tạo trong yêu thương với ơn gọi làm người giống hình ảnh Chúa là Chân, Thiện, Mỹ, được chính Thiên Chúa gọi trong tình yêu và mong một ngày nào đó người ấy nghe được tiếng Chúa gọi và đáp lại với tình yêu. Đây là tiếng gọi từ muôn thủa, nói theo kiểu linh mục nhạc sĩ Duy Thiên là: *"Từ khi chưa có đồi non, từ khi chưa có trời cao, chưa có vầng trăng với ngàn sao. Gọi con giữa muôn muôn người, tìm con giữa nơi bùn nhơ"* (Trích bài hát: Tình Chúa Cao Vời). Nghĩa là từ khi chưa có loài người sống trên mặt đất, chưa có đất trời, núi đồi, biển cả... Thiên Chúa đã yêu từng người, gọi và đặt từng người vào những nẻo đường khác nhau.

Ơn gọi của mỗi người

Thiên Chúa còn trao cho mỗi người một sứ mạng, dù là hèn mọn, bất tài, hay chống đối Chúa. Cụ thể như Abraham được gọi để trở thành tổ phụ của một dân tộc. Môsê, đứa trẻ dòng dõi Lêvi được gọi để trở thành người giải phóng dân tộc Do Thái. Samuel được gọi để trở thành ngôn sứ và thủ lãnh. David cậu bé chăn cừu được gọi để trở thành vua của một dân tộc. Giona được gọi để trở thành ngôn sứ trong sự chối từ và giận dữ, đến Maria, người phụ nữ được chọn gọi để trở thành mẹ của Thiên Chúa.

Ơn gọi của Gioan

Giêrêmia là một nhân chứng về ơn Chúa kêu gọi, cho dù ông từ chối trước ơn gọi Thiên định: *"A, a, a, lạy Chúa là Thiên Chúa, con đâu có biết ăn nói, vì con còn con nít"* (Gr 1), nhưng Chúa quả quyết: *"Trước khi tạo thành người trong lòng mẹ, Ta đã biết người, và trước khi người ra khỏi lòng mẹ, Ta đã hiến thánh người, Ta đã đặt người làm tiên tri cho các dân tộc"* (Gr 1).

Ngôn sứ Isaia và Thánh vịnh nói về giá trị cao cả của con người trước mặt Thiên Chúa: *"Đức Chúa đã gọi tôi từ khi tôi còn trong lòng mẹ, lúc tôi chưa chào đời, Người đã nhắc đến tên tôi. Người đã làm cho miệng lưỡi tôi nên như gươm sắc bén, giấu tôi dưới bàn tay của Người. Người đã biến tôi thành mũi tên nhọn, cất tôi trong ống tên của Người"* (Is 49, 1-3). Thánh vịnh trở lại với ý niệm này, tức là, Chúa biết chúng ta từ trong lòng mẹ: *"Tặng phủ con, chính Ngài đã cấu tạo, dệt tấm hình hài trong dạ mẫu thân con... Khi con được thành hình trong nơi bí ẩn, được thêu dệt trong lòng đất thăm sâu"* (Tv 138, 13). Như thế Thiên Chúa đã an bài sắp đặt mỗi người chúng ta ngay từ khi còn trong dạ mẹ.

con người.

"Này ông Dacaria, đừng sợ, vì ông đã được nghĩa với Chúa" (Lc 1, 13). Đó là lời Sứ Thần nói với ông Dacaria. Ông đã được nghĩa với Chúa. Được nghĩa với Thiên Chúa là được Thiên Chúa yêu thương. Chúa yêu đến ngõ ngàng, bản thân Giacaria là bằng chứng. Ngõ ngàng vì không phải do ông không tin Thiên Chúa, nhưng bởi vì Thiên Chúa đã can thiệp vào lịch sử cuộc đời và ơn gọi của Gioan nói riêng và của mỗi người chúng ta nói chung.

Huyền nhiệm ơn gọi của người Kitô hữu

Mỗi người chúng ta được tạo dựng một cách độc đáo, không ai giống ai, cả về thể xác, tâm hồn, tính tình và năng khiếu. Bởi đó, không có ơn gọi nào giống ơn gọi nào. Mỗi người là tác phẩm nghệ thuật độc đáo và độc nhất vô nhị của Thiên Chúa. Theo tư tưởng

thần học về Nhiệm Cục Cứu Độ của Von Balthasar, thì cuộc hành trình ơn gọi của mỗi chúng ta như một kịch bản. Thiên Chúa Cha đã cài đặt một chương trình. Chúa Thánh Thần là huấn luyện viên. Thiên Chúa Con là gương mẫu. Bản thân ta thực hiện chương trình, và cộng đoàn là những môi trường.

Cuộc sống con người tự nó đã là một huyền nhiệm, huyền nhiệm vì con người được tạo dựng trong ý định của Thiên Chúa: "*Chúng ta hãy làm ra con người theo hình ảnh chúng ta, giống như chúng ta, để con người làm bá chủ cá biển, chim trời, gia súc, dã thú, tất cả mặt đất và mọi giống vật bò dưới đất*" (St 1, 26-28). Như thế, nơi sâu thẳm, thân phận con người đã có một huyền nhiệm và con người không tồn tại do chính ý định của mình.

Ơn gọi của Gioan Tẩy là kiểu mẫu điển hình cho ý định của Thiên Chúa trong cuộc đời chúng ta. Thiên Chúa đã rõ rệt trong lịch sử đời người. Mang danh hiệu là Tiền hô của Đấng Cứu Thế, Gioan có sứ mạng "*đem nhiều con cái Ítrael trở về cùng Chúa*" (Lc 1, 16). Cũng thế, loan báo Đấng Cứu Thế bằng lời, đặc biệt bằng lối sống, để đưa nhiều người về với Thiên Chúa là ơn gọi và sứ mạng của chúng ta trong thời đại hôm nay.

Gioan đã sống xứng danh người loan báo về Đấng Cứu Thế. Là Kitô hữu, chúng ta được Chúa tạo dựng và trao cho sứ mạng giúp nhiều người biết và tin vào Chúa. Chúng ta đã ý thức vai trò và sứ mạng của mình chưa? Sứ mạng ấy giúp chúng ta sống xứng danh Kitô hữu của mình. Tiếc thay, trong thực tế, có nhiều Kitô hữu không sống xứng với danh hiệu ấy.

Để khám phá ra mục đích đời ta, ta phải qui chiếu về Lời Chúa. Qua miệng Phaolô, Chúa chỉ cho chúng ta thấy: "*Chúng ta là tác phẩm của Thiên Chúa, chúng ta được dựng nên trong Chúa Kitô Giêsu, để sống mà thực hiện công trình tốt đẹp Thiên Chúa đã chuẩn bị cho chúng ta*" (Ep 2, 10).

Xin Chúa qua lời chuyển cầu của thánh Gioan, giúp chúng con quyết tâm sống sao cho xứng với ơn gọi là Kitô hữu.

NỖ NIỀM THÁNG SÁU

Maria Mỹ Ánh

CD LCTX GX Hòa Bình

“Trong trái tim Chúa yêu muôn đời, con xin được một chỗ nghỉ ngơi...”

Tháng Sáu hàng năm, Giáo Hội dành riêng mừng kính Thánh Tâm Chúa Giêsu. Trái tim đã mở ra, tuôn trào lòng thương xót, để cho nhân loại đi vào, được tắm gội hồng ân tuôn chảy từ dòng **“Máu và Nước cùng chảy ra”**, rửa sạch mọi tội lỗi của chúng ta.

Ngày 01.06 đầu tháng, mừng kính **lễ Đức Trinh Nữ Maria – Mẹ Hội Thánh**. Trong tháng Sáu này, chúng ta sẽ thấy những gương mặt gắn liền và cùng liên lụy với Chúa Giêsu. Khi Sứ Thần Gabriel báo tin cho Mẹ sẽ mang thai và sinh con trai, đặt tên là Giêsu theo quyền năng của Thánh Thần, thì cuộc đời Mẹ đã gắn liền với Chúa không phút nào rời. Cái cảm giác lớn lên mỗi ngày của con trong lòng mẹ không ai diễn tả được, chỉ có người mẹ ấy mới cảm nhận được, tình yêu thương của bà dành cho con.

Đức Maria đã mang Con Một Thiên Chúa trong cung lòng của mình. Sinh con trong gian nan khổ khó, bị truy sát phải bỏ xứ ra đi trong đêm khuya lạnh giá. Sống khó khăn trong xóm nghèo lao động. Trẻ Giêsu đã biết phụ cha Giuse làm thợ mộc để mưu sinh.

Khi ra đi rao giảng, Mẹ luôn ở gần bên, theo con từng ngày (trong tiệc cưới Cana). Rồi chứng kiến con bị kết án, bị đánh đập và chết trên thập giá một cách đốn đau. Đứng bên thập giá, Chúa đã trời Mẹ cho Gioan: **“Thưa bà, đây là con bà! và đây là mẹ anh”** (Ga 19, 26). Khi hạ xác Con xuống khỏi thập giá, Mẹ đã ôm Con vào lòng trong xót xa cùng tận. Và rồi đêm Thứ Sáu buồn thảm ấy, có lẽ không ai thấy trống vắng và cô đơn như Mẹ, khi chiếc lá xanh đã lìa cành, chiếc lá vàng vẫn còn thoi thóp trên cây! Nhưng khi Chúa Phục Sinh, không thấy Kinh Thánh ghi lại Chúa hiện ra với Mẹ lần nào, Người chỉ hiện ra với các môn đồ của mình. Mẹ nhớ lại khi gặp Con sau ba ngày thất lạc, Chúa đã nói với cha mẹ: **“Sao cha mẹ lại tìm con? Cha mẹ không biết là con có bốn phận ở nhà của Cha con sao?”** (Lc 2, 49). Câu nói của ông già Simeon

khi dâng con vào đền thánh: **“Còn chính bà, một lưỡi gươm sẽ đâm sâu tâm hồn hồn bà”**, lưỡi gươm ấy vẫn còn làm đau lòng Mẹ cho đến lúc Chúa đã Phục Sinh!?

Chúa Ba Ngôi: Cha luôn hiện diện và yêu thương Người Con Một của mình, qua sự dẫn dắt và che chở của Thánh Thần, giúp Người Con chu toàn bổn phận của mình. **“Thiên Chúa sai Con của Ngài đến thế gian, không phải để lên án thế gian, nhưng là để thế gian, nhờ Con của Người, mà được cứu độ”** (Ga 3, 17). Ba Ngôi ở trong cùng một người, cùng kết hiệp với nhau để yêu thương, nâng đỡ và bảo vệ Người Con yêu dấu của Cha. **“Tôi với Chúa Cha là một”**.

Chúa Giêsu nói: **“Tôi là bánh hằng sống từ trời xuống. Ai ăn bánh này, sẽ được sống muôn đời. Và bánh tôi sẽ ban tặng, chính là thịt tôi đây, để cho thế gian được sống”** (Ga 6, 51). Trước khi làm của ăn, của uống cho thế gian, Chúa đã đánh đổi mạng sống của mình trên thập giá. Đôi lúc hạnh phúc đến với chúng ta quá viên mãn, làm cho chúng ta choáng ngợp. Ta có bao giờ tự hỏi: Tôi có xứng đáng để đón nhận hạnh phúc lớn lao như thế không, nếu trong quá khứ tôi không đánh đổi, không hy sinh, không cho đi, không chịu mất mát, cứ ôm khư khư vào mình những bọt bèo của nhân thế thay vì tình người, cứ giữ lấy cái chóng hư mất này mà quên mất sự sống đời đời. **“Ai ăn thịt và uống máu tôi, thì ở lại trong tôi, và tôi ở lại trong người ấy”** (Ga 6, 56). Sự kết hợp hoàn hảo như Chúa Cha và Chúa Con ở trong nhau. Ta tự thấy hổ thẹn khi nhìn ra chân lý này. Nếu một ngày ta phạm tội mà vẫn lên rước Mình Máu Thánh Chúa, một sự xúc phạm đến tình yêu Chúa dành cho ta, để sự hòa quyện ấy trở nên bất xứng, vì lòng ta chưa được dọn dẹp, sạch sẽ, tươm tất để đón nhận một vị quân vương của Lòng Thương Xót, một vị vua của tình yêu!

“Thánh Tâm Chúa Giêsu, nguồn êm ái dịu dàng, xin hãy ban xuống lòng con, ngọn lửa say yêu một Chúa. Thánh Tâm Chúa Giêsu tràn lan niềm thương xót, xin thương những người đã trót vô tình xúc phạm đến Chúa nhân từ” (Thánh ca).

Trái tim ấy đã bị đâm sâu! để từ lồng ngực được mở ra cho một Adam mới xây lại vương quốc của Người, vì Người đã dùng chính

mạng sống mình, nối kết lại mỗi tương giao với Trời và đất, để chúng ta lại được quyền gọi: Áp-ba! Cha ơi! Chúa đã đổ hết ra cho nhân loại này, không còn giữ lại cho mình điều gì, ngoài lời hứa: **“Những người Cha đã ban cho Con, Con đã không để mất một ai”**. Và một lần nữa chúng ta lại được hưởng nhờ lời hứa ấy khi Người về cùng Cha.

“Anh em hãy mang lấy ách của Tôi, và hãy học với Tôi, vì Tôi có lòng hiền hậu và khiêm nhường. Tâm hồn anh em sẽ được nghỉ ngơi bồi dưỡng. Vì ách Tôi êm ái và gánh Tôi nhẹ nhàng” (Mt 11, 29-30). Ách của Chúa có thật êm ái không? Gánh của Chúa có nhẹ nhàng không? Thật không êm ái và dịu dàng! Nhưng những ai có kinh nghiệm khổ đau thì lại thấy quả đúng như lời Chúa nói. Trong cơn cùng khổ và tuyệt vọng, không còn đâu để bám víu ta mới chạy đến Chúa. Ở đó cũng chỉ có thinh lặng! Nhưng trong sự thinh lặng ấy, ta cảm nghiệm được niềm đau của mình cùng kết hợp với thập giá của Người, tự nhiên ta thấy nhẹ nhàng hơn để vượt qua sóng gió. Chúa không cất đi sự đau khổ của con người, nhưng cùng với ta vượt qua nó, nếu ta chạy đến với Người và phó thác nơi Người.

Gioan Tẩy Giả là vị ngôn sứ cuối cùng gắn liền với cuộc đời Chúa Cứu Thế. Từ thuở chưa lọt lòng mẹ, hai “Đứa Trẻ kỳ lạ” này đã “gặp” nhau! và rồi Chúa dung rủi để hai người gặp nhau lần nữa, khi Chúa đến chịu phép rửa của Gioan. Gioan là người *“sửa lối cho ngay thẳng để Người đi”*. Ông đã phải trả giá tính mạng mình để làm chứng cho **SỰ THẬT**. Một sự thật theo đường lối Chúa! Khi Gioan chào đời. Mọi người kinh ngạc về những điều lạ lùng nơi cậu bé này, ai cũng để tâm suy nghĩ và tự hỏi: **“Đứa trẻ này rồi ra sẽ thế nào đây? Và quả thật, có bàn tay Chúa phù hộ em”** (Lc 1, 66). Gioan đã lớn lên trong ân nghĩa của Chúa và đã đi trước Chúa để giới thiệu Chúa cho nhân loại **“Người đến sau tôi. Tôi không đáng cởi dép cho Người”**.

Thánh Phê-rô, Tông đồ mà ngay từ những ngày đầu theo Chúa. Chúa chọn ông đứng đầu và lãnh đạo anh em. Ông nóng nảy và yêu Thầy như một ngọn lửa! Ông luôn thay mặt anh em để tuyên xưng: **“Thầy là Đấng Kito Con Thiên Chúa hằng sống”** (Mt 16, 16). Ông có những yếu đuối rất con người: Sợ chết, sợ liên lụy. Nên sẵn sàng chối bỏ Thầy! Ông thức tỉnh chỉ qua cái nhìn tha thiết

của Chúa dành cho ông. Ông đau đớn khóc lóc, nhận ra lỗi lầm của mình, và luôn mặc cảm vì điều này. Ông thưa với Chúa không còn hùng hồn như trước: **“Thưa Thầy, Thầy biết rõ mọi sự; Thầy biết con yêu mến Thầy”** nên ông sẵn sàng chết vì Thầy!

Thánh Phao-lô, một con người năng nổ trong việc “bắt đạo”, cũng như tin theo và thi hành nhiệm vụ được giao. Trong thư gửi tín hữu Galat: **“Thiên Chúa đã dành riêng tôi ngay từ khi tôi còn trong lòng mẹ và đã gọi tôi nhờ ân sủng của Người”** (Gl 1, 15). Lòng nhiệt thành của thánh nhân, giúp ta hiểu được sức mạnh của **ƠN GỌI**. **“Hãy theo Thầy”**. Chỉ một câu ngắn ngủi ấy, bao nhiêu người đã sẵn sàng nằm xuống để DANH THẦY được vinh hiển.

Đó là những nhân vật xuất hiện trong tháng sáu - Tháng Thánh Tâm - còn biết bao người đã cùng với Chúa Giêsu đi vào cuộc đời, để đem đến cho chúng ta niềm tin vào Chúa Cứu Thế một cách hữu hình, và qua các ngài, chúng ta thấy **MỘT THIÊN CHÚA TÌNH YÊU** - yêu đến chết!

Đại dịch Covid19 đã làm gián đoạn phụng vụ nhiều nơi, nhưng Chúa vẫn hiện diện trong từng gia đình qua Thánh lễ và Châu Thánh Thể trực tuyến. Chúa đến ở với mỗi gia đình để khơi dậy một Giáo hội tại gia, để những buổi đọc kinh sớm tối của gia đình hầu như không còn được giữ trong đại đa số gia đình, vì công việc và thời gian không còn thuận lợi cho mỗi cá nhân đối với gia đình. Trong tháng Sáu, mọi sự đã trở về bình thường, nhưng chúng ta đã trải qua một Mùa Phục Sinh đáng nhớ nhất trong đời. Sáu tuần cách ly với xã hội. Ta học hỏi được gì khi không còn được tham dự Thánh lễ tại chính Giáo xứ của mình? Sau khi được đi lễ trở lại, ta có thấy chút thay đổi nào không? Hay vẫn theo thói quen cũ với lối sống cũ của tôi từ trước đến giờ? Chắc chắn trận đại dịch đã để lại trong chúng ta một niềm tin mới, tư duy mới về đức tin của mình. Tâm tình trong tháng sáu đầy đầy những điều Chúa muốn nói với mỗi người chúng ta, để chúng ta có thể mạnh dạn nói với lòng mình, như Thánh Phaolô: **“Tôi sống, nhưng không còn phải tôi sống, mà là Đức Kitô sống trong tôi”** để tôi can đảm từ bỏ con người cũ và đón nhận sự biến đổi của Chúa, để trở thành một con người mới, con người **CÓ CHÚA Ở CÙNG**.

ĐỨA TRẺ NÀY RỒI SẼ THẾ NÀO ĐÂY

Lm Trần Ngà

Không những thánh Gioan sống đẹp mà chết cũng rất hào hùng...

Một người láng giềng của tôi thuật lại: Trong thời gian người vợ mang thai, anh cầu ngày cầu đêm cho được con trai. Tối 28 tết, anh chồng thấp thỏm chờ đợi thời khắc đứa con chào đời. Hy vọng sẽ là đứa con trai như lòng anh mong ước.

Thế rồi vào khoảng 10 giờ tối, khi nghe cô đỡ báo tin người vợ sinh con trai, anh quá đổi vui mừng, vội chạy vào nhà lấy hai dây pháo thật dài, treo ngay dưới hai chuồng bồ câu giữa sân, bật quẹt châm ngòi. Hai tràng pháo nổ giòn vang dội cả xóm. Tất cả bồ câu đông đảo trong hai chuồng hoảng hốt vỗ cánh bay tán loạn không sót một con!

Niềm vui có đứa con chào đời quá lớn khiến người cha trót dại treo hai dây pháo ngay dưới chuồng bồ câu khiến chúng bay sạch, gây tổn thất không nhỏ cho kinh tế gia đình.

Một niềm vui còn lớn hơn nhiều đã đến với hai ông bà Da-ca-ri-a khi bé Gioan chào đời. Mọi người lân cận đến chúc mừng hai ông bà được Chúa thương cho sinh con trong tuổi già. Ai cũng chúc mừng mẹ tròn con vuông. Ai cũng trầm trồ khen đứa bé thật dễ thương đang nằm trong lòng mẹ. Ai cũng mỉm cười với bé, đặt nhiều hy vọng vào bé: *"Đứa trẻ này rồi ra sẽ thế nào đây? Và quả thật, có bàn tay Chúa phù hộ em"* (Lc 1, 66).

Thế rồi cậu bé Gioan lớn dần lên theo năm tháng mà không để cho bất kỳ ai thất vọng. Người đã sống đẹp và đã chết hào hùng.

Gioan sống đẹp vì dám từ bỏ đời sống dễ dãi tiện nghi nơi gia đình lối xóm, rút vào trong hoang địa khô cằn để sống gắn bó với Thiên Chúa, chú tâm lắng nghe và thực hiện ý Người.

Gioan sống đẹp khi có được một số môn đệ theo mình, thì người cũng không ngần ngại giới thiệu họ đến với Chúa Giê-su là Chiên Thiên Chúa (Ga 1, 36) để họ trở thành môn đệ Chúa Giê-su, một bậc Thầy cao cả hơn.

Gioan sống đẹp khi được dân chúng ngưỡng mộ, xem mình như một ngôn sứ cao cả, thì Gioan lại chỉ cho họ biết có Đấng cao cả hơn đang đến, Đấng mà Gioan không đáng cỡi quai dép cho (Ga 1, 27), để cho đám đông thôi ngưỡng mộ Gioan mà quay sang ngưỡng mộ Chúa Giê-su.

Gioan sống đẹp khi chủ trương rằng: *"Chúa Giê-su phải nổi bật lên, còn tôi phải lu mờ đi"* (Ga 3, 30).

Đời sống cao đẹp của thánh Gioan đã được Chúa Giê-su nhìn nhận: *"Trong các phàm nhân đã lọt lòng mẹ, chưa từng có ai cao trọng hơn Gioan"* (Mt 11, 11).

Không những thánh Gioan sống đẹp mà chết cũng rất hào hùng. Thời bấy giờ không ai dám đả động đến hành vi loạn luân của vua Hê-rô-đê với người chị dâu là Hê-rô-đi-a-đê. Chỉ mình Gioan dám đứng lên tố cáo tội lỗi nhà vua cho dù phải lãnh lấy án chết. Gioan anh dũng chấp nhận chết để bảo vệ giềng mối đạo đức cho tôn giáo và xã hội. Đó là cái chết đẹp vô cùng.

Mừng sinh nhật thánh Gioan Tẩy Giả, chúng ta hãy nhớ lại ngày sinh nhật của chúng ta. Đó là giây phút lịch sử đáng ghi nhớ nhất đời. Ngày ấy, cha mẹ, ông bà, cô bác đều mừng vui vì ta được sinh ra đời. Ai cũng muốn nhìn ta, ai cũng mỉm cười với ta, ai cũng muốn bông ẵm ta... và ai cũng đặt nơi ta một niềm hy vọng: "Trẻ này rồi sẽ nên như thế nào?" Cha mẹ và bà con hy vọng ta sẽ có tương lai xán lạn, hy vọng ta sẽ đem lại danh giá cho gia đình và họ hàng. Nhưng mãi cho đến hôm nay, chúng ta đã đáp ứng được niềm hy vọng đó chưa?

Nguyện xin Thiên Chúa giúp chúng ta sống sao cho đẹp như Gioan để không làm cho gia đình họ hàng thất vọng đồng thời để dọn đường cho Chúa đến với mọi người.

Nguyện xin Thiên Chúa giúp ta chết sao cho đẹp, để lại tiếng thơm cho đời như thánh Gioan.

NGÀY HIỀN PHỤ

Viễn Đông

(Chuyển ngữ từ FathersDayCelebration.com)

Hằng năm, chúng ta có Ngày Hiền Mẫu (Mother's Day) để tôn vinh các người Mẹ, được kỷ niệm vào Chúa Nhật thứ nhì của tháng Năm, và chúng ta cũng có Ngày Hiền Phụ (Father's Day) để tôn vinh các người Cha, được kỷ niệm vào Chúa Nhật thứ ba của tháng Sáu.

Lịch sử

Nguồn gốc Ngày Hiền Phụ không là một hiện tượng xảy ra trễ nhất, các học giả cho rằng Ngày Hiền Phụ có từ thời Babylon bị tàn phá. Một thanh niên tên là Elmesu đã khắc Thông điệp Ngày Hiền Phụ trên một tấm thiệp bằng đất sét gần 4.000 năm trước. Elmesu ước mong cha mình có sức khỏe tốt và sống lâu. Dù không có chứng cứ về Elmesu và người cha nhưng truyền thống kỷ niệm Ngày Hiền Phụ vẫn lưu truyền ở nhiều quốc gia trên thế giới.

Ngày Hiền Phụ tại Hoa Kỳ

Cách nhìn ngày nay về việc kỷ niệm Ngày Hiền Phụ có nguồn gốc từ Hoa Kỳ, sau đó truyền thống này lan truyền sang các nước trên thế giới. Thế giới mang ơn bà Sonora Louis Smart Dodd, một người con yêu thương ở Spokane (Washington) vì bà đã tranh đấu để có Ngày Hiền Phụ như ngày nay. Bà cho rằng chúng ta tôn vinh những người Mẹ mà lại quên công khó của những người Cha trên cương vị "chống mũi chịu sào".

Ý tưởng về Ngày Hiền Phụ xuất hiện trong đầu bà Sonora khi bà tình cờ nghe bài giảng thuyết về Ngày Hiền Mẫu năm 1909. Lúc đó bà 27 tuổi, bà nghĩ: "*Nếu có ngày tôn vinh Mẹ thì tại sao không có ngày tôn vinh Cha?*". Bà cảm thấy thương những người cha vì tình thương bà nhận được từ người cha của bà là ông William Jackson Smart, một cựu chiến binh. Mẹ bà qua đời do sinh con khi Sonora

mới 16 tuổi. Ông Smart phải chịu cảnh “gà trống” nuôi 5 đứa con bằng tất cả lòng yêu thương và chăm sóc của người cha kiêm chức năng làm mẹ.

Được cảm hứng từ việc bà Anna Jarvis đấu tranh để có Ngày Hiền Mẫu, bà Dodd bắt đầu khởi xướng tổ chức Ngày Hiền Phụ tại Hoa Kỳ. Hiệp hội Chính quyền Spokane (Spokane Ministerial Association) và Hiệp hội Thanh niên Kitô giáo (Young Men's Christian Association – YMCA) tại địa phương ủng hộ ý nguyện của bà Sonora. Kết quả là Ngày Hiền Phụ được tổ chức lần đầu tiên vào ngày 19-6-1910. Dù ban đầu có sự lưỡng lự, nhưng vẫn được nhiều người ủng hộ, và Ngày Hiền Phụ được tổ chức tại các thành phố trong quốc gia Hoa Kỳ.

Thấy rất nhiều người tụ họp kỷ niệm Ngày Hiền Phụ tại Hoa Kỳ, tổng thống Woodrow Wilson phê chuẩn việc này vào năm 1916. Tổng thống Calvin Coolidge cũng ủng hộ Ngày Hiền Phụ mang tính quốc gia của Hoa Kỳ vào năm 1924: *"Hãy thiết lập các mối quan hệ thân mật giữa cha con và nhấn mạnh vào trách nhiệm của họ"*. Sau 40 năm đấu tranh, tổng thống Lyndon Johnson ký lệnh dùng Chúa Nhật thứ ba của tháng Sáu là Ngày Hiền Phụ từ năm 1966. Năm 1972, tổng thống Richard Nixon ký quyết định vĩnh viễn kỷ niệm Ngày Hiền Phụ vào Chúa Nhật thứ ba của tháng Sáu hằng năm. Bà Sonora Smart Dodd được tôn vinh vì bà đã góp phần vào Hội chợ Thế giới (World's Fair) ở Spokane năm 1974. Bà Dodd qua đời năm 1978, hưởng thọ 96 tuổi.

Các giả thuyết về lịch sử Ngày Hiền Phụ

Có vài giả thuyết về Ngày Hiền Phụ. Một số người cho rằng Ngày Hiền Phụ đầu tiên được tổ chức tại miền Tây Virginia năm 1908. Một số người khác cho rằng lễ này được tổ chức lần đầu tại Vancouver, Washington.

Chủ tịch câu lạc bộ Lions tại Chicago, ông Harry Meek, được coi là người tổ chức Ngày Hiền Phụ đầu tiên vào năm 1915 để nhấn mạnh vào việc tôn vinh những người cha. Ông chọn Chúa Nhật thứ

ba của tháng Sáu để kỷ niệm, đó là ngày gần sinh nhật của ông Meek. Để đánh giá công việc của ông Meek, CLB Lions của Hoa Kỳ đã tặng ông chiếc đồng hồ bằng vàng, với lời đề tặng “Người khởi xướng Ngày Hiền Phụ” (Originator of Father's Day) vào chính sinh nhật của ông, 20-6-1920. Một số sử gia tôn vinh bà Charles Clayton ở Tây Virginia là người khởi xướng Ngày Hiền Phụ.

Năm 1957, thượng nghị sĩ Margaret Chase Smith viết thư gửi quốc hội: *"Dù chúng ta tôn vinh người cha hay người mẹ thì cũng đừng bỏ người nào. Người cha hay người mẹ bị bỏ quên cũng đều cảm thấy buồn vậy"*.

Ngày Hiền Phụ được kỷ niệm vào những ngày khác nhau ở các nước khác nhau. Đa số các nước – kể cả Hoa Kỳ, Anh, Canada, Chilê, Pháp, Nhật và Ấn Độ – đều kỷ niệm Ngày Hiền Phụ vào Chúa Nhật thứ ba của tháng Sáu.

Mặc dù Ngày Hiền Phụ không cố định giống nhau tại các nước và cách kỷ niệm cũng khác nhau, nhưng ở đâu cũng chung một tâm tình là tôn vinh công lao của những người cha và bày tỏ lòng yêu thương đấng sinh thành. Vào ngày này, con cái gửi thiệp mừng, hoa và quà cho cha mình để bày tỏ lòng yêu thương và kính trọng.

Tại nhiều quốc gia có đa số là người Công giáo thì Ngày Hiền Phụ được mừng vào ngày lễ kính Đức Thánh Giuse, ngày 19 tháng Ba.

Ngày Hiền Phụ được coi là rất quan trọng vì ngày này giúp nhận thức về công lao của những người cha đối với gia đình và xã hội. Việc cử hành Ngày Hiền Phụ không chỉ giúp những người con có cơ hội bày tỏ yêu thương và kính trọng đối với cha mình, mà còn giúp củng cố quan hệ phụ tử và phát triển tình cảm của người con dành cho cha mình.

Lời cầu nguyện cho Hiền Phụ

Lạy Thiên Chúa là Cha nhân hậu, xin chúc lành cho những người cha trên thế giới, xin hướng dẫn những người cha biết yêu thương và làm gương lành cho con cái, xin biến đổi họ trở nên những người cha như chính Chúa là Cha, xin ban cho họ tràn đầy hồng ân và kiên nhẫn trong mọi hoàn cảnh với lòng yêu thương đích thực. Amen.

LỢI ÍCH CỦA MỘT LỜI XIN LỖI

Việc nói lời xin lỗi có thể khó khăn, nhưng nó giúp ích cho tâm trí, thân xác và linh hồn bạn.

Tôi sẽ không thể nào quên việc ông chủ đã la mắng khi tôi mắc một sai lỗi. Tôi đánh giá cao công việc của mình nên tôi đã nhanh chóng xin lỗi và hứa sẽ sửa chữa, nhưng trong thâm tâm tôi giận sôi lên. Tôi nghĩ rằng, mình đã không làm gì sai. Trong đầu tôi, ông ấy mới là người sai và tôi xin lỗi vì đó là cách nhanh nhất để chuẩn ra khỏi phòng của ông. Tuy nhiên, buổi tối hôm đó tôi không thể ngủ được, và tôi bắt đầu ngẫm nghĩ về giá trị mà một lời xin lỗi thực sự có thể đem lại.

Thường thì cái giá của một lời xin lỗi dường như quá cao. Có một sự lưỡng lự muốn tháo lui, bởi vì bạn cảm giác giống như bị mất một phần nào đó của chính mình khi phải thú nhận là mình sai phạm. Một khi tôi nhận ra mình đã hành xử sai với một ai đó, tôi trải qua một tiến trình kỳ lạ: cố gắng tự thuyết phục rằng mình là người tốt, mặc kệ lương tâm mình nói gì, kể đến là bào chữa cho hành động của mình và giảm thiểu tối đa những sai quấy mà mình đã làm. Cuối cùng, vui mừng vì phải ngu muội mà tin rằng chính mình là người sai và mọi người khác đều muốn giúp mình.

Dĩ nhiên, trò lơ lửng phức tạp này không kéo dài. Tôi không bao giờ đánh mất cảm giác trần trở về ý tưởng, cuộc sống sẽ không bình an cho tới khi tôi làm những việc đúng. Khi sự việc quá tệ, tôi nằm trong bóng đêm ngẫm nghĩ, hoặc là tôi sẽ có một phản ứng căng thẳng đến nỗi huyết áp nhảy vọt. Tôi cố làm việc chăm chỉ để tránh nói lời xin lỗi – hoặc xin lỗi một cách không chân thành – nhưng cuối cùng nó cũng không thành công.

Lợi ích thể xác và tinh thần của việc xin lỗi

Khi chúng ta tức giận và từ chối nói ra hoặc đón nhận một lời xin lỗi, nó ảnh hưởng đến sức khỏe thể chất của mình. “Không thể ở yên được – bạn sẽ lăn qua, trở lại trên giường, bạn sẽ thấy tức thờ

vì những suy nghĩ đầy ắp trong lồng ngực, bạn ăn, uống không kiểm soát, bạn thấy cái đầu muốn nổ tung”. Đó là lời của Chaline Laino, tác giả của một bài báo nói về lời xin lỗi đem lại lợi ích gì cho sức khỏe trên trang Web MD.

Một lời xin lỗi đàng hoàng cũng ảnh hưởng tốt đẹp trên những người đón nhận nó. Laino cũng đề cập đến một nghiên cứu năm 2002 do Đại học Hope và Virginia Commonwealth cho thấy: nhịp tim, huyết áp, lượng đường và nét căng thẳng trên gương mặt cũng giảm khi nạn nhân chỉ mới nghĩ đến việc mình được xin lỗi.

Việc xin lỗi cũng có ích khi một người thật sự biết nhận lỗi. Những lời xin lỗi không chân thành thường chỉ để chữa lỗi – và chúng ta thấy rất nhiều kiểu như vậy trên truyền thông xã hội với những hình ảnh, người nổi tiếng chỉ muốn rút lui sau một cuộc tranh cãi. Thí dụ, diễn viên Jason Biggs đã một lần viết những lời vô tình trên Tweet sau một tai nạn máy bay. Anh ta làm nhiều người bất bình và cuối cùng viết như thế này: “Mọi người bị khó chịu, và đó không phải là ý định của tôi. Xin lỗi những ai đã bị xúc phạm... những lời không cố tình của tôi có lẽ đã nói ra không đúng lúc. Vì thế, tôi xin lỗi”.

Tôi hiểu là anh ta cố trốn tránh trách nhiệm một cách không thỏa đáng; chỉ xin lỗi một nửa, thật ra là không nhận cái sai của mình. Nếu là tôi, tôi sẽ cảm thấy tiếp tục ân hận vì điều đó.

Việc xin lỗi ảnh hưởng đến chúng ta, không chỉ ở thể lý nhưng cả trong tinh thần nữa. Nó có thể giảm bớt những áp lực, lo lắng liên quan, và giúp làm mới lại tương quan trước đây. Trong một bài viết mạnh mẽ của mình trong *Tâm lý học Ngày nay*, nhà văn Beverly Engel mô tả một câu nói đơn giản “Mẹ xin lỗi” từ mẹ cô ta, sau ba năm coi nhau như người xa lạ, đã chữa lành tình cảm của cô ấy.

Những oán ghét xưa cũ sẽ tạo thành gánh nặng và tiếp tục ảnh hưởng tới những mối tương giao sau này. Đôi khi tôi bị cám dỗ không xin lỗi, bởi vì tôi nghĩ là mình sẽ không bao giờ gặp lại người đó nữa và vấn đề đó sẽ qua đi. Nhưng thực ra, nó không bao giờ là vậy. Sự tổn thương kéo dài dai dẳng, cuối cùng sẽ tác động đến chúng ta.

Tôi cảm nhận điều này quen thuộc và riêng tư như một mục tử, khi thỉnh thoảng tham gia một nhóm “Rượu không tên” tại nhà thờ

để ủng hộ nhóm. Tại những buổi họp này, tôi nghe vài chia sẻ không sợ hãi, chân thành tự xét những sai sót trong quá khứ, mà tôi chưa gặp bao giờ. Mười hai bước của AA tập trung vào việc làm bản báo cáo đạo đức, và chỉnh sửa những sai lầm trong quá khứ, và bước thứ 9 là về việc sửa sai. Ngay cả khi vì không sai lỗi trong quá khứ nên khởi tiến hành việc này – đây vẫn là thực đối với tất cả chúng ta.

Xin lỗi giúp ích tâm hồn

Trong tác phẩm *Mỗi người cần tha thứ cho một ai đó*, Allen Hunt viết về một người phụ nữ tên Amy, mà tác giả tranh luận nhiều năm trong những buổi họp ở nhà thờ. Sự việc tiến triển xấu đến độ, chị ta bỏ nhà thờ này đi lễ ở một nhà thờ khác, và ông nghĩ rằng vấn đề của ông coi như đã xong.

Sau đó nhiều năm, Allen vô tình gặp lại Amy trong một trận đấu tennis. Tim anh như thắt lại khi cô ta nhận ra anh và bước tới – cô ta đi bước trước và nói lời xin lỗi. “Cô ta đã thoát ra và đưa cho tôi chìa khóa để mở ra một con đường mới, một con đường không còn chua chát, độc hại đã nằm sâu trong tâm khảm tôi bấy lâu nay”, Hunt đã viết như vậy. Lời xin lỗi là thuốc giải độc cho một căn bệnh tâm hồn mà đôi khi ta không biết là ta cần nó.

Tôi không chắc là tôi có đủ can đảm như Amy. Khi tôi sợ nói một lời xin lỗi, là vì tôi không cho phép mình thoát ra khỏi sai lầm của quá khứ, mà khẳng định mình. Tôi bắt đầu nghĩ rằng những tật xấu của mình không nặng nề lắm, và thú nhận lỗi lầm là gắn mình vào nó. Mặc dù việc đó không đúng – không ai trong chúng ta được nhận dạng bằng tội lỗi của mình. Sự nhận lỗi cho phép ta vượt lên trên quá khứ, và bước những bước tiến về phía con người tốt lành, mà ta muốn trở thành.

Ba bước của việc xin lỗi

Rõ ràng là những lời xin lỗi xứng đáng với thời gian và sự nỗ lực, nhưng một lời xin lỗi tốt đẹp là như thế nào?

Một thí dụ dễ hiểu nhất, là lời xin lỗi của nữ diễn viên Reese Witherspoon, sau khi nổi tiếng trong phim *'Good morning America'*, về tội cư xử thô lỗ với cảnh sát vì bị nghi ngờ cô và chồng cô lái xe khi uống rượu. Trên truyền hình quốc gia cô nói, “Chúng tôi đi ăn tối ở Atlanta, và có uống hơn một ly rượu, chúng tôi nghĩ rằng mình

có thể lái xe tốt, nhưng thực ra không nên như vậy. Điều đó không thể chấp nhận được, chúng tôi rất tiếc và xấu hổ. Tốt hơn, chúng tôi không nên làm như vậy”.

Lời xin lỗi của Reese Witherspoon gồm ba bước: Trước tiên, cô ta thành thật nhận mình đã sai. Cô nhận hoàn toàn trách nhiệm mà không cố giải thích hay biện minh. Cô không cố tình làm việc đó, nhưng thừa nhận mình hoàn toàn làm chủ hành động của mình, và tốt hơn không nên làm như vậy. Điều này có nghĩa là, lần sau cô sẽ tránh sai phạm lỗi lầm tương tự. Thứ đến, cô không cho rằng cảnh sát đã làm sai, cô không đổ lỗi cho nhân viên giao thông về sự việc đã diễn ra. Cuối cùng, Witherspoon đã không chần chừ, mà nhanh chóng nói lời xin lỗi, cho dù sự việc sẽ gây ra xấu hổ cho cô.

Chỉ cần vài câu ngắn ta có thể nói lên một lời xin lỗi đàng hoàng – không cần phải suy đi nghĩ lại. Có thể nó không dễ dàng nhưng nó đem lại cho ta sự thanh thản, bình an.

(The life-changing benefits of a good apology/Michael Rennie)

Cành Dương chuyển ngữ

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ mừng kính trọng thể Thánh Phêrô Tông đồ, ngày 29/6/2020.

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN
Kính Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng

CHA PHÊRÔ NGUYỄN TƯƠNG LAI

Linh hướng CĐ LCTX Giáo miền GiaLai, GP.Kon Tum.

CHA PHÊRÔ TRẦN QUỐC HẢI

Linh hướng CĐ LCTX Giáo miền Kon Tum.

Xin Thiên Chúa, qua lời cầu bầu của Thánh quan thầy, tuôn đổ muôn ơn lành trên quý Cha.

LINH MỤC-BÁC SĨ NGƯỜI VIỆT NAM TẠI TÂM DỊCH COVID-19

Tại vùng tâm bão dịch Covid-19 Newyork, Hoa Kỳ, một người Việt Nam đang xả thân cứu những người nhiễm bệnh nặng nhất, không những về thể xác mà còn cứu chữa phần linh hồn, đó là Bác Sĩ - Linh Mục Anthony Phạm Hữu Tâm.

Cha Tâm sinh năm 1965 tại Sài Gòn, trong một gia đình bình thường, thân phụ là thợ sửa máy bay cho Hoa Kỳ trong chiến tranh Việt Nam. Cùng gia đình, sang Mỹ năm 1980, chàng thanh niên Tâm đã theo học đại học tại California, sau khi tốt nghiệp, anh đã theo học y khoa ở thủ đô Washington. Nhưng khi chưa tốt nghiệp, anh đã tìm hiểu xin gia nhập Giáo hội Công Giáo và đã được ơn gọi đi tu, gia nhập vào Tu Hội Tận Hiến Truyền Giáo ICM. Anh theo học triết học và thần học tại Lousina. Thụ phong linh mục tại Tu Hội ở Texas, nhưng vì muốn hiến thân trực tiếp cho xã hội, linh mục Tâm tiếp tục theo học ngành y và sau đó trở thành bác sĩ tại thành phố Houston.

Nghe theo tiếng gọi của ngành y tế đang thiếu nhân lực để chống lại virus, cứu người, ngay trong tuần lễ Phục Sinh, Linh mục Phạm Hữu Tâm lập tức xin thôi công tác mục vụ ở Texas, để lên đường đến thẳng trung tâm đại dịch tại Hoa Kỳ là tiểu bang New York. Tại đây, cơ quan y tế hỏi ông muốn đến làm việc ở chỗ nào, Bác Sĩ Tâm đã trả lời là muốn đến chỗ nào càng thẳng nhất. Giới chức điều hành y tế đã cử ông đến Elmhurst, Queens, là nơi đông bệnh nhân nhất và cũng là nơi điều trị những bệnh nhân nặng nhất, đa số được chuyển vào đây với ít hy vọng được chữa khỏi.

Theo Bác Sĩ Tâm, lúc mới vào, cũng như những người khác, cha vừa lo vừa sợ, nhưng khi nhìn thấy những đồng nghiệp của mình đang tận tụy với các bệnh nhân mà không chút nào sợ hãi, thì cha đã yên tâm ngay. Biết vị bác sĩ mới đến còn là linh mục, bệnh viện giao cho cha làm ở phòng những người đang hấp hối để vừa xoa dịu thể xác vừa an ủi tinh thần người sắp ra đi. Tuy trong bệnh

viện luôn có một Cha tuyên úy để làm những việc về phần hồn, nhưng vì không phải là y sĩ, nên vị linh mục này không được vào bên trong phòng bệnh. Do đó, Linh Mục Tâm phải lo lắng cho tinh thần của những người sắp chết, an ủi họ và cử hành các phép bí tích Công Giáo cần thiết cho người chuẩn bị từ giã thế gian.

Cha Tâm cho biết là điều ông lo ngại không phải là số máy thở thiếu hụt vì Công Ty xe hơi Tesla mới cung cấp cho 50,000 máy thở, mà là vấn đề chôn người chết. Tính đến tuần lễ Phục sinh, thì New York đã chết hơn 8,000 người. Theo bác sĩ, ngày Thứ Bảy Phục sinh có 770 người chết, ngày trước đó là 799 người. Số người chết cứ tăng lên đều đặn, có khi giảm chút xíu rồi lại tăng lên, do đó, việc chôn cất những xác chết là cả một vấn đề đau lòng. Ngay sau khi ngưng thở, các xác được bỏ vào trong các xe đông lạnh. Có 85 xe đông lạnh như thế túc trực để chứa xác người. Sau khi đầy xe, sẽ mang ra một đảo nhỏ thuộc về New York, là nơi vẫn chôn cất người vô thừa nhận. Các nhân viên mai táng đã đào những hố khổng lồ, chiều dài 70 feet, chiều ngang 14 feet, vừa đủ để xếp hai quan tài chạm đầu với nhau, rồi lấp đất lên, chôn tập thể.

Những chi tiết kể trên thật khủng khiếp và có thể làm cho nhiều người run rẩy, nhưng với Linh Mục Anthony Phạm Hữu Tâm, cha cho biết là vì muốn theo chân Chúa để cứu nhân loại. Linh Mục Tâm không nghĩ mình là người đặc biệt, vì bên cạnh ông, hoặc ở xa ông, vẫn có những người bác sĩ, y tá, điều dưỡng khác đang tận tụy làm những công việc cứu người trong tuyệt vọng. Ngoài những chuyên viên y tế, các phụ tá đủ mọi ngành, cũng còn những anh hùng vô danh như người dọn dẹp vệ sinh, người tiếp tế cơm nước cho các bác sĩ, người làm hành chánh, ai cũng có nguy cơ bị bệnh, và ai cũng có thể chết, nhưng tất cả cứ bình tĩnh làm việc, chấp nhận mọi hậu quả.

Điều đó làm cho Linh Mục Tâm thấy những người này như là một tấm gương sáng cho lòng Bác Ái, Tình Nhân Loại để cha noi theo. Có thể họ không có niềm tin vào Tôn Giáo, có thể họ không phải là người Công Giáo, chưa hề biết Chúa là ai, nhưng họ vẫn miệt mài

làm việc vì Trái Tim của họ đã có sẵn Tình Thương mà Thiên Chúa ban tặng cho họ.

Linh Mục Tâm cho rằng loài người nên nhớ đến việc chính Chúa Giêsu đã từng chết đau đớn. Ngài đã chịu đánh đòn nát da nát thịt, đã chịu đội mũ gai nhọn đóng vào đầu, và đã bị đóng đinh, treo trên Thập Giá như một kẻ tội lỗi. Máu Chúa Giêsu đã đổ đến giọt cuối cùng cho loài người được sống hạnh phúc trong Đức Tin, thì những sự việc chiến tranh, dịch bệnh giết chết nhiều người có thể cũng nằm trong Thiên Ý mà con người không thể nào hiểu được.

Fx Minh Đỗ (Sưu tầm)

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ mừng kính trọng thể Sinh nhật Thánh Gioan Baotixita 24/6/2020; Thánh Phêrô Tông đồ 29/6/2020; Thánh Antôn Padôva, LM, Tiến Sĩ 13/6/2020.

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT TGP SÀI GÒN
Kính Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng

CHA PHÊRÔ NGUYỄN NGỌC VƯỢNG,
Linh hướng CĐ LCTX hạt Hóc Môn.

CHA PHAOLÔ NGUYỄN PHONG PHÚ,
Linh hướng CĐ LCTX hạt Gia Định.

CHA PHÊRÔ NGUYỄN VĂN GIÁO,
Linh hướng CĐ LCTX hạt Chí Hòa.

CHA PHÊRÔ NGUYỄN THANH NHIỆM, SVD

CHA ANTÔN PADÔVA NGUYỄN VĂN ĐỘ,
CTV Tập san LCTX.

Xin Thiên Chúa, qua lời cầu bầu của Thánh quan thầy, tuôn đổ muôn ơn lành trên Quý Cha.

HẠNH PHÚC LÀ MỘT SỰ LỰA CHỌN

Chúng ta thường có suy nghĩ rằng hạnh phúc là kết quả của bánh xe số phận đã an bài vào đúng thời điểm.

Bạn bước xuống phố, nhìn thấy tờ năm trăm ngàn, nhận được lời khen từ một người xa lạ, gặp được một chàng trai hay một cô gái hoàn hảo (và dĩ nhiên không phải là tự lừa dối bản thân), tới cửa hàng yêu thích của mình và nhận được giảm giá 50%...

Thật dễ dàng cảm thấy hạnh phúc khi mà mọi thứ dường như đi theo đúng hướng mà bạn nghĩ, nhưng nếu định nghĩa hạnh phúc theo cách đó, chúng ta sẽ làm giảm đi ý nghĩa của nó, rằng nó là sản phẩm phụ của sự may mắn hay theo cách khác đó là một sự ngẫu nhiên. Trên thực tế, người ta thậm chí từng cho rằng may mắn mới là sản phẩm phụ của hạnh phúc, nếu như bản thân đang trong tâm trạng hết sức tồi tệ.

Hạnh phúc không hẳn là ngẫu nhiên

Luôn có những ngày tươi đẹp, nhưng cũng có những ngày bình thường hay những ngày quá tồi tệ và chính trong những ngày đó, bản chất thật sự của hạnh phúc sẽ được hé lộ. Đã bao giờ bạn gặp một người luôn giữ tinh thần lạc quan, bất kể họ đang có một ngày thật tồi tệ, và mọi thứ sai lầm như đang theo chiều hướng tiếp tục sai? Nếu như bạn cũng đang có một ngày tồi tệ, chỉ cần ở cạnh những người như vậy cũng có thể làm bạn cảm thấy phấn chấn lên (mặc dù với nhiều người đó là sự phiến toái, nhưng những điều đó thường bắt nguồn từ sự ghen tị).

Những người có thể cười trong các hoàn cảnh khó khăn nhất đều học được bài học quan trọng, chính là bài học mà chúng ta đã khẳng định ở trên: hạnh phúc không hẳn là điều ngẫu nhiên đâu!

Hạnh phúc là sự lựa chọn

Đúng vậy, sự lựa chọn. Không phải là sự ngẫu nhiên, cũng không phải là món quà từ trên trời rơi xuống. Dĩ nhiên sẽ thật tuyệt nếu nhận được những món quà và bạn dễ dàng cảm nhận được hạnh phúc khi có được nó, nhưng hạnh phúc là những gì thuộc về lựa chọn để thấy được sự phiêu lưu khám phá trong từng khoảnh khắc, chọn để hiểu rằng luôn luôn có ánh sáng nơi cuối đường hầm, rằng luôn luôn thấy được điều tốt trong mọi tình huống và trong mỗi con người bất kể mọi thứ có khủng khiếp đến mức nào.

Đó là chìa khóa cho hạnh phúc: hãy chọn nó. Dĩ nhiên không phải lúc nào cũng dễ dàng để lựa chọn, và đôi khi nó là điều bạn muốn làm sau cùng. Những khi đau buồn, hoặc khi bạn không thể có thời gian nghỉ cho chính mình, đôi khi bạn chỉ muốn hờn dỗi, và buồn bã để nỗi buồn kéo dài. Đó là một phản ứng tự nhiên, nhưng nó cũng đòi hỏi cách bạn ứng xử, đó là sự lựa chọn. Và chọn cách hạnh phúc sẽ làm bạn thấy tốt hơn, mạnh mẽ hơn, khôn ngoan hơn và kiên cường hơn.

Chúng ta luôn có quyền lựa chọn để được hạnh phúc

Học cách thay đổi thái độ là một điều khó khăn nhưng cuối cùng nó rất xứng đáng. Khi chúng ta chọn cách để hạnh phúc, mọi thứ có xu hướng làm việc thuận theo ý muốn và may mắn dường như luôn bên cạnh chúng ta; và thậm chí nếu mọi thứ không xảy ra theo cách mà bạn mong đợi, thì nếu bạn chọn để hạnh phúc, bạn có thể chấp nhận mọi tình huống bất kể nó là gì và tận hưởng cuộc sống bất chấp nó đối xử với bạn thế nào.

Lesong, từ diendan.thienantech.com - Theo: Ephata

Quý vị có nhu cầu hiệp thông cầu nguyện, xin email về longthuongxotgp@yahoo.com để cộng đoàn cùng hiệp thông cầu nguyện.

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC

VIỆC TÔN KÍNH THÁNH TÂM CHÚA GIÊSU CÓ KHÁC VỚI VIỆC TÔN KÍNH LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT KHÔNG?

Lm. Giuse Phan Tấn Thành, OP

Chúng ta đang ở trong Tháng Sáu, được dành để kính Thánh Tâm Chúa Giêsu. Từ ngày 23 tháng 5 năm 2000, được sự chấp thuận của Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II, Thánh Bộ Phụng Tự đã ra quyết định chọn Chúa Nhật II Phục Sinh là “Chúa Nhật kính Lòng Chúa Xót Thương”. Vậy hai việc tôn kính này có gì giống nhau và có gì khác nhau?

Tôi không biết nên bắt đầu bằng cách nêu bật những điểm giống nhau hay là những điểm khác nhau trước. Thật ra thì nhiều điểm khác nhau không có nghĩa là đối nghịch nhau, nhưng bổ túc cho nhau mà thôi. Chúng ta có thể bắt đầu bằng những

điều tổng quát giống nhau, rồi sẽ dần dần bước sang những điểm khác nhau.

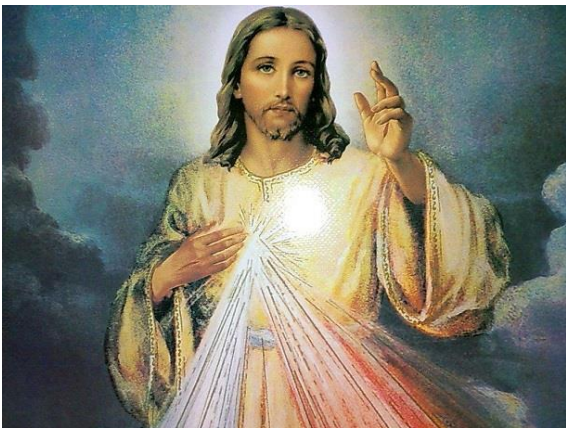
Nói một cách tổng quát, chúng ta cần phải nhấn mạnh đó là: “Không có gì khác nhau hết”, bởi vì cả hai đều quy về Chúa Giêsu Kitô, Đấng đã mạc khải tình thương Thiên Chúa đối với loài người chúng ta, không chỉ bằng lời nói mà còn bằng chính việc hiến mạng sống vì chúng ta; cả hai đều đề cao tình yêu của Thiên Chúa đối với chúng ta. Thật vậy, việc tôn sùng Thánh Tâm Chúa Giêsu và việc tôn sùng lòng Thương xót Chúa đều dành cho cũng một Chúa Giêsu (chứ không phải là hai Chúa khác nhau), và cả hai đều nói đến tình yêu của Thiên Chúa dành cho chúng ta. Thánh Tâm (tức là trái tim) là biểu hiệu của tình yêu; và lòng thương xót hẳn nhiên là nói đến tình yêu rồi.

Chúng ta đừng bao giờ quên rằng, tất cả các việc tôn kính đều nhằm đến một Ngôi Vị, một Chủ Thể, chứ không bao giờ dừng lại ở hình thức hoặc tước hiệu bên ngoài. Chẳng hạn như khi tôn kính Đức Mẹ Mân Côi, Đức Mẹ Carmel, Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, Đức Mẹ Lộ Đức, Đức Mẹ Fatima, Đức Mẹ Lavang, Trái Tim Đức Mẹ, .v.v... thì tất cả đều nhằm đến bản thân của Đức Maria, thân mẫu của Chúa Cứu Thế và của Hội Thánh. Chúng ta đừng nên dừng lại ở tước hiệu, nhưng hãy nhìn đến Đức Mẹ, để bày tỏ lòng kính mến cũng như bắt chước gương các nhân đức.

Trở lại với đề tài mà chúng ta đang bàn, việc tôn kính Thánh Tâm Chúa Giêsu và việc tôn kính lòng thương xót của Chúa đều hướng đến Chúa Giêsu. Thế nhưng, chính trong sự đồng nhất này mà ta thấy có đôi nét khác biệt.

Những khác biệt đó là gì?

Sự khác biệt thứ nhất đó là về thời gian. Lòng sùng kính Thánh Tâm Chúa Giêsu đã bắt nguồn từ thời các Giáo phụ, nghĩa là từ ngàn năm thứ nhất của Kitô giáo. Nổi bật là các Giáo phụ như: Origène, Augustino,...

Sang thế kỷ XII, lòng sùng kính Trái Tim Chúa Giêsu được các thần học gia bàn đến trong những tác phẩm thần học, chẳng hạn như: Thánh Alberto Cả, chân phúc Henri Suso Dòng Đaminh, ... Trong số những nhà thần bí nói đến Thánh Tâm vào thời kỳ ấy, nổi tiếng nhất là thánh nữ Gertrude, sinh năm 1256 và qua đời năm 1301, là đan sĩ Dòng Xitô thuộc đan viện Hefta bên Đức, với tác phẩm "Sứ giả của lòng thương xót Chúa".

Sang thế kỷ XIV, chúng ta thấy thánh nữ Catarina Siena đã viết rất nhiều về lòng thương xót của Thiên Chúa, nhưng thánh nữ không gắn với việc tôn sùng Trái Tim; có chăng là thánh nữ nhận thấy biểu tượng của lòng thương xót ở nơi bửu huyết của Chúa.

Thế nhưng, việc sùng kính Trái Tim Chúa Giêsu chỉ thực sự phát triển mạnh mẽ vào thế kỷ XVII do ảnh hưởng của thánh nữ Margarita Maria Alacoque (1647-1690). Hầu hết những bức ảnh vẽ

Thánh Tâm Chúa Giêsu được trưng bày trong các nhà thờ, nhà nguyện Công Giáo đều dựa theo phong trào mà thánh nữ Margarita Margarita Alacoque cổ động. Thánh nữ là một tu sĩ Dòng Thăm Viếng. Vào thời thánh nữ Margarita, Giáo Hội bị đe dọa bởi chủ nghĩa Giansenit, trình bày Thiên Chúa như là một Đấng Công thẳng đáng sợ; Thánh Tâm Chúa Giêsu nhắc nhở con người rằng Thiên Chúa là tình yêu, chứ không chỉ là Đấng thẩm phán.

Tóm lại, việc tôn sùng Thánh Tâm Chúa được phổ biến kể từ thế kỷ XVII là nhờ bởi hai vị thánh nổi tiếng, đó là:

- Thánh Jean Eudes, linh mục, sinh năm 1601 và qua đời năm 1680, đã thành lập hai Dòng tu, một nam một nữ, mang tên là Hai Trái tim (nghĩa là: Trái tim Chúa Giêsu và Trái tim Đức Mẹ), cũng như cổ động việc thiết lập một lễ phụng vụ kính Thánh Tâm Chúa Giêsu. Nên biết là, theo thánh Jean Eudes, trái tim là trung tâm điểm của con người, vì thế tượng trưng cho chính bản thân Chúa Giêsu, nơi gặp gỡ tình yêu với Chúa Cha, với nhân loại, với vũ trụ.

- Vị thánh thứ hai của thế kỷ XVII là thánh nữ Margherita Maria Alacoque thuộc Dòng Thăm Viếng, nhưng các văn phẩm được phổ biến nhờ vị linh hướng là thánh Claude de la Colombiere. Người ta thường coi hai vị thánh này là những cổ động viên cho lòng tôn kính Thánh Tâm trong toàn thể Hội Thánh, được các Đức Giáo Hoàng ủng hộ, không những qua việc thiết lập lễ phụng vụ, mà còn qua nhiều văn kiện, quan trọng nhất là Đức Giáo Hoàng Piô XII với Thông điệp Haurietis aquas năm 1956.

Còn lòng sùng kính Lòng Chúa Thương Xót Chúa bắt nguồn từ khi nào?

Lòng thương xót của Chúa tuy đã được các nhà thần học bàn đến từ lâu, nhưng trở thành phổ cập vào giữa thế kỷ thứ XX, do ảnh hưởng của thánh nữ Faustina Kowalska (1905-1938). Vào thời thánh nữ Faustina, nhân loại đang trải qua những cuộc tàn phá do những khủng hoảng chính trị gây ra bởi những cuộc chiến tranh và những chủ nghĩa độc tài; lòng thương xót Chúa nhắc nhở con người hãy tin thác vào Thiên Chúa, đừng sợ hãi, đừng thất vọng.

Thế nên, khi nói đến việc tôn kính Lòng Chúa Thương Xót, là chúng ta muốn nói đến hình thức tôn sùng được quảng bá do bởi

thánh nữ Faustina Kowalska. Vị thánh này sống vào tiền bán thế kỷ XX, sinh năm 1905 và qua đời năm 1938. Chị cũng là một người tôn sùng Trái Tim Chúa Giêsu.

Trong quyển Nhật ký, chị ghi lại lời tâm sự của Chúa như thế này: “Này con của Ta, hãy biết rằng, trái tim của Ta là lòng thương xót. Từ biển thương xót này mà các ân sủng trào ra khắp thế giới. Không linh hồn đến gần Ta mà không được an ủi đi ra về. Mọi nỗi lầm than đều được chôn vùi trong đáy của lòng thương xót của Ta, và mọi ơn huệ thánh hóa đều trào ra từ suối này”. Trong một đoạn khác của quyển Nhật ký, thánh nữ đã bộc lộ tâm tình thờ lạy Trái tim Chúa Giêsu ở trong bí tích Thánh Thể với những lời như sau: “Ôi bánh thánh hằng sống, là sức mạnh duy nhất của con, nguồn mạch của tình yêu và lòng thương xót, xin hãy ôm ấp thế giới và nâng đỡ các linh hồn yếu đuối. Ôi, thật là giây phút diệu phúc khi Chúa Giêsu đã để lại cho chúng ta quả tim đầy lòng thương xót của Người”.

Như vậy, đối tượng của việc tôn kính Thánh Tâm và của việc tôn kính Lòng Chúa Thương Xót cũng là một, đó là tình yêu của Chúa Giêsu dành cho nhân loại.

Trên đây là những sự giống nhau và khác nhau nhìn cách tổng quát; vậy những gì còn lại chỉ là điều nhỏ nhặt hay sao?

Tôi không dám nói rằng, những gì còn lại đều là tiểu tiết, bởi vì khó mà lượng giá tầm quan trọng; nhưng mà chúng ta hãy tiếp tục theo dõi những tương đồng và khác biệt.

Một điểm tương đồng đáng chúng ta lưu ý, là hai người cổ động của hai việc tôn sùng này đều là nữ tu, và tương đối trẻ: thánh nữ Margarita qua đời lúc 43 tuổi, thánh nữ Faustina qua đời lúc 33 tuổi. Dĩ nhiên, cả hai trường hợp này đều là mặc khải tư, nghĩa là không mang lại chân lý nào mới cho kho tàng đức tin của Giáo Hội, nhưng chỉ đào sâu thêm vài khía cạnh của đức tin, theo như sách Giáo Lý Hội Thánh Công Giáo đã khẳng định ở số 67.

Như vừa nói trên đây, cả hai nữ tu này đều trùng hợp ở chỗ tôn kính tình yêu của Chúa Giêsu được biểu lộ qua Thánh Tâm. Tuy nhiên, việc tôn kính được biểu lộ qua những tấm ảnh mà các vị

muốn cố động. Đến đây, ta thấy có sự khác biệt trong cách diễn tả những hình ảnh đó:

- Hình ảnh Trái Tim Chúa theo thánh nữ Margarita chỉ cho ta thấy, một trái tim bùng rục lửa mến chứ không có toàn thể chân dung của Chúa. Trái Tim ấy có một vòng gai quấn chung quanh, nhắc đến cuộc khổ nạn của Chúa. Nói cách khác, Trái Tim Chúa Giêsu gợi ra cuộc khổ nạn của Chúa: vì yêu thương chúng ta, Ngài đã đổ máu mình ra cho chúng ta.

- Đang khi đó, bức tranh mà thánh nữ Faustina được lệnh quảng bá thì trình bày toàn thân Chúa Giêsu, và là Chúa Giêsu Phục Sinh. Thật vậy, Chúa Giêsu mặc áo dài trắng (có lẽ vừa tượng trưng cho phẩm phục tư tế, vừa tượng trưng cho y phục của thân thể vinh hiển rạng ngời), và trong tư thế đứng, giống như khi hiện ra cho các môn đệ sau khi sống lại.

Như vậy, khi tôn kính Thánh Tâm Chúa Giêsu là chúng ta tôn kính tình yêu của Thiên Chúa phải không?

Chắc chắn rồi. Điều này đã được giải thích bởi các nhà thần học từ thời Trung cổ cũng như trong các văn kiện của các Giáo Hoàng thời cận đại. Chúng ta có thể trưng dẫn một đoạn văn điển hình của Sách Giáo lý Hội Thánh Công Giáo viết như sau: "Thánh Tâm Chúa Giêsu, chịu đâm thấu bởi tội lỗi của chúng ta và vì ơn cứu độ cho chúng ta, được coi như là dấu chỉ chính yếu và biểu tượng của tình yêu mà Chúa Cứu chuộc không ngừng yêu thương Thiên Phụ và tất cả mọi chúng sinh"[1]. Trong lễ trọng kính Thánh Tâm Chúa Giêsu, các bản văn Kinh Thánh thường được trích dẫn hơn cả là cảnh Chúa Giêsu chết trên thập giá, đã bị một tên lính đâm thấu, từ đó vọt ra máu và nước (x. Ga 19, 34).

(Còn tiếp 1 kỳ)

Tài liệu Học tập Lòng Chúa Thương Xót rất mong sự đóng góp về bài vở và sự giúp đỡ của các nhà hảo tâm. Mọi thư từ, bài vở xin vui lòng gửi trước ngày 15 hàng tháng theo địa chỉ email: longthuongxotgp@yahoo.com

Xin dùng chữ Unicode

PHÒNG MẠCH MIỄN PHÍ

GIỮ GÌN SỨC KHỎE TRONG NHỮNG NGÀY NẮNG NÓNG

Vào mùa hè, nhiệt độ tăng cao kéo theo rất nhiều nguy cơ ảnh hưởng tới sức khỏe. Để tận hưởng một mùa hè trọn vẹn, bạn hãy bỏ túi tránh một số cách xử lý các vấn đề thường gặp dưới đây.

1. Đổ nhiều mồ hôi

Đổ mồ hôi ở bàn chân hay nách là vấn đề thường gặp nhất trong những ngày hè, có thể gây mùi khó chịu cho cơ thể và là môi trường lý tưởng cho nhiều loại vi khuẩn.

Để khắc phục tình trạng này, bạn có thể đi tất, mặc quần áo làm bằng chất liệu tự nhiên như cotton, thay quần áo hàng ngày và tắm rửa thường xuyên vào những ngày nóng.

Một mẹo hữu ích khác để hạn chế việc đổ mồ hôi là uống hay tắm bằng trà xanh và sử dụng chất khử mùi hoặc chất chống mồ hôi phù hợp với bạn.

2. Kích ứng da

Mùa hè là mùa những chiếc quần short hay váy ngắn lên ngôi. Tuy nhiên, đi lại, hoạt động vào ngày nắng nóng trong những trang phục mát mẻ có thể khiến da bị kích ứng. Để loại bỏ hiện tượng này, hãy thường xuyên dưỡng ẩm cho làn da bằng cách sử dụng các loại kem có chứa vitamin C và E tự nhiên, calendula hoặc chiết xuất từ dưa chuột. Tắm rửa hằng ngày bằng xà phòng cũng là một cách hữu hiệu.

Bạn hãy chú ý rằng việc tắm với nước ấm sẽ giúp giảm kích ứng. Tuy nhiên, tuyệt đối không dùng đá lạnh chườm vào các khu vực này vì nó có thể gây tê cóng.

3. Ngộ độc thực phẩm

Tiêu chảy, buồn nôn và nôn là triệu chứng phổ biến của ngộ độc thực phẩm. Vào mùa hè, nguy cơ này càng cao bởi thực phẩm rất dễ bị hư hỏng do nắng nóng. Nếu bị ngộ độc nhẹ, bạn sẽ chỉ cần uống nhiều nước và nghỉ ngơi.

Nếu có các triệu chứng nặng hơn như có máu trong phân, hãy liên hệ với bác sĩ và uống các loại nước ép như cà chua, dưa hấu và ô liu rất giàu chất chống oxy hóa, giúp giải phóng độc tố khỏi cơ thể.

Để ngăn ngừa ngộ độc, làm sạch trái cây và rau quả đúng cách, ăn thực phẩm tươi sống, hạn chế thực phẩm chế biến sẵn, nấu chín trước khi ăn cũng như kiểm tra màu sắc, mùi của chúng.

4. Ngứa do côn trùng đốt

Mùa hè là mùa sinh sôi nảy nở của các loại côn trùng như muỗi. Thay vì gãi ngứa khi bị muỗi đốt, bạn có thể nhỏ 1 hoặc 2 giọt dầu bạc hà lên vết đốt. Dầu bạc hà có tác dụng làm dịu và tăng tuần hoàn đến khu vực này, thúc đẩy quá trình lành lại. Bên cạnh đó, bạn có thể sử dụng kem đánh răng có chứa bạc hà chấm nhẹ lên vị trí bị cắn.

5. Viêm tai do đi bơi

Bơi lội là môn thể thao ưa thích trong mùa hè. Nhưng nước cũng có thể gây kích ứng, sưng viêm da lỗ tai. Nó tạo môi trường cho vi sinh khuẩn phát triển, gây bệnh. Tai có thể bị ngứa ngáy, khó chịu, khó nghe rõ.

Thuốc nhỏ tai có thể giúp bạn phòng chống nhanh vấn đề này. Và cách tốt nhất là bạn nên giữ tai luôn khô ráo bằng cách dùng mũ bơi vừa vặn hoặc miếng bịt tai silicone. Khi bị dị ứng, tránh kích thích tai thêm bằng tắm bông, ngón tay hoặc khăn.

6. Khô da

Da khô do bị kích thích bởi không khí khô nóng, có thể gây ngứa, nứt, nhăn sạm và thay đổi màu sắc. Làm việc trong môi trường hóa chất hoặc nhiệt độ cao càng làm trầm trọng vấn đề này. Để ngăn chặn, bạn có thể sử dụng sữa tắm dưỡng ẩm thay vì xà phòng thông thường.

Ngoài ra, cần chọn và sử dụng kem dưỡng ẩm phù hợp theo độ tuổi. Làm sạch da thường xuyên và sử dụng kem dưỡng da có chứa axit salicylic. Đừng quên thoa kem chống nắng, đeo kính râm và bỏ thuốc lá vì chúng ngăn chặn sự lưu thông máu đến da. Cuối cùng, bạn nên chọn các loại trang phục bằng sợi tự nhiên.

Ngoài ra, cần chọn và sử dụng kem dưỡng ẩm phù hợp theo độ tuổi. Làm sạch da thường xuyên và sử dụng kem dưỡng da có chứa axit salicylic. Đừng quên thoa kem chống nắng, đeo kính râm và bỏ thuốc lá vì chúng ngăn chặn sự lưu thông máu đến da. Cuối cùng, bạn nên chọn các loại trang phục bằng sợi tự nhiên.

7. Cháy nắng

Cháy nắng xuất hiện khi da không được bảo vệ sau một ngày nắng. Cách đơn giản nhất để hạn chế tình trạng này là che chắn cơ thể với quần áo dài và mũ. Sử dụng kem chống nắng sau mỗi 2 giờ hoặc thường xuyên hơn nếu bạn đi bơi. Nếu bị cháy nắng, hãy bôi kem có tinh chất lô hội hoặc tinh dầu

bạc hà và sử dụng một miếng gạc lạnh. Trong trường hợp khu vực bị cháy nắng quá rộng hoặc gây đau rát, hãy liên lạc với bác sĩ.

8. Kiệt sức vì nóng

Khi đổ mồ hôi quá nhiều, chúng ta bị mất nước. Nhiệt độ cơ thể cũng tăng lên, có thể gây kiệt sức vì nóng, đi kèm với các triệu chứng buồn nôn, đau đầu, choáng ngất...

Lúc này cần di chuyển người bệnh đến nơi mát mẻ, cho uống thật nhiều nước. Nếu không được chữa trị, người bệnh có thể bị sốc nhiệt, nhiệt độ cơ thể tăng lên hơn 40 độ, cần cấp cứu kịp thời.

Mục lục

✠ Lá Thư Linh Hưởng tháng 6/2020	02
✠ Sống Lời Chúa	04
✠ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TC Dung Nhan Lòng Xót Thương (B53)	12
✠ Tin tức & Sinh hoạt	
◆ Tin CD LCTX TGP Sài Gòn	17
◆ Tin HH LCTX GP Xuân Lộc	20
✠ DIỄN ĐÀN:	
◆ Gà gáy và ngã ngựa	22
◆ Trái tim đầy Lòng Thương Xót	27
◆ Máu và Nước từ Thánh Tâm CGS	31
◆ Nghĩ về ơn gọi	35
◆ Nỗi niềm tháng sáu	38
◆ Đứa trẻ này rồi sẽ thế nào đây	42
◆ Ngày hiền phụ	44
◆ Lợi ích của một lời xin lỗi	47
◆ Linh mục - Bác sĩ người VN tại tâm dịch Covid – 19	51
◆ Hạnh phúc là một sự lựa chọn	54
✠ Giải đáp thắc mắc:	
◆ Việc tôn kính TTCGS có khác việc tôn kính LCTX	56
✠ Phòng mạch miễn phí	
◆ Giữ gìn sức khỏe trong những ngày nắng nóng	61

